

BUTLLETÍ DEL SINDICATO DE MÉDICOS DE CATALUÑA

AGOST DE 1925 :: ANY VI-NÚM. 60

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El **SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA** persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint als associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

VIDEANT, MEDICI!

AGOST, el diumenge de l'any, és ja arribat! Els graners i sitges estan plens a curull; els arbres fruiters inclinen llurs branques sota el pes de la dolça càrrega; les vinyes, impàvides davant un sol aclaparador, són una garantia d'una propera i nova collita. Realitats plaents i esperances encoratjadores! El pagès, content i satisfet, és propici a l'afalac i a la combinació financiera i, essent ells l'eix dels pobles, llur estat espiritual traspua en tots els estaments. Les festes majors i ballarugues se succeeixen amb una frenètica sub-intrància.

Representants i guardadors d'interessos particulars aprofiten el moment propici, movent llurs hostes amb intent de fer *son agost*.

En el nostre clos també hi ha bullici. Agents de mutuels i *monte-píos* s'espandeixen arreu en recerca d'adeptes i afiliats. El tema de sempre és desgranat i comentat amb tota eloqüència: no hi ha dret que per una enfermetat o intervenció quirúrgica una família es vegi portada a l'indigència. I per milionèssima vegada surten en les converses públiques el feix de canyes de Juli Cèsar i la cua de cavall del gran Alexandre per a demostrar que una individualitat no és res, que l'unió de molts és un poder. La mutualitat, afegeixen, és la institució única que garanteix a l'home per a tota contingència d'enfermetat; pagant tres pessetes al mes, dues, una, s'està segur de tenir una assistència mèdica completa, sia la que sia la dolència, sia la que sia la seva duració, sense cap sacrifici ni dispendi.

I les mutualitats van creixent, arrodonint-se i, amb el penó enlairat de l'obrerisme, troben subvencions, deixes i facilitats de tota mena i a cada presió exercida per elles damunt del públic per mitjà de la propaganda, salta enlaire el guany corresponent a molts metges.

Fins ara l'influència de les mutualitats i companyies de segur d'enfermetat o d'accident tot just es sentia; avui cal ésser orb per no veure-les o inconscient per a no apreciar-les. Les pèrdues anyals, que produeixen al cos mèdic únicament de Barcelona, s'estimen en més de 4 milions de pessetes. Demà la pèrdua pot ésser imponderable, catastròfica.

Quina crescuda poden pendre les mutualitats? Fins a absorbir el 80 per cent dels malalts, com a Lió. A Catalunya ja no estem lluny de quantitats fantàstiques. Una sola mutualitat arriba entre socis i adherits, a uns 400.000.

L'antiga lluita entre la fàbrica i el teler domèstic pren peu d'una manera similar en la nostra classe. Estem abocats a passar d'individus exercint una professió lliberal a ésser assalariats, perdent en nostra representació, en nostra llibertat, en nostra manera de viure. (Dr. Weiss, degà d'Estrasburg). La blanca i nítida brusa del metge va paulatinament prenent color i faisó de lliurea.

D'aquest estat de coses, per ara, els metges no ens en condolem. Se'ns ha dit tantes vegades que érem sacerdots de la Medicina, que ens ho hem arribat a creure i dintre del sacerdoci hi entra sempre la possibilitat del martiri. Esser màrtirs en bé dels malalts no ens espanta, però, davant la forta gropada que s'aveïna, tot el que sigui correcte està bé, fora de l'indiferència.

Per fer un bon tractament, s'ha de fer en primer terme un bon diagnòstic. És precis tenir un coneixement exacte, no un vague concepte com en tenim ara, del nombre de mutuels i de tota mena de societats que es dediquen al segur d'enfermetat, dels seus reglaments, dels metges que ocupen, de les retribucions que els donen, dels malalts que auxiliem. Una vegada conegut el problema amb tota sa integritat i possibles derivacions, el nostre primer esforç ha d'ésser la defensa del malalt, pel qual estem disposats a sacrificar-nos, mes no per l'especulador desvergonyit, que creu que el camp de la patologia és propici a ésser conreat pel seu profit. De l'estranger ens venen ja doloroses queixes; les mutualitats d'algunes nacions fan passar gana als malalts allitats i amb l'excusa de tractaments de règim els allunyen de les clíniques, per portar-los a sanatoris on són sotmesos a un tractament únic, al de la fam sistematitzada (Dr. Weiss).

Complert el nostre primer deure, és de raó que mirem per nosaltres. Fem bé d'acceptar salaris de companyies i mutualitats? És just que visitem malats i més malalts per un **pase** de ferro-carril o tramvia? Complim el nostre deure visitant gratuïtament malalts que no són indigents, únicament pel fet que s'acullen a un dispensari?

El pobre, el menesterós té dret al metge i a ésser atès completament i gratuïtament; però...

A Barcelona puja el Cens de Pobres a 130.000 aproximadament, proporcionant l'Ajuntament metge, medicines i aliments de franc als inscrits; a cada carrer hi ha un consultori gratuït. Passa això en cap altra part del món? Barcelona és una Cort de Miracles?

Mentre resolem problemes tan greus, que per desgràcia encara ni plantejats estan, pensem en els metges que hi ha avui sobrers, meditem en els que hi haurà demà i amb quina independència exerciran llur professió i amb quin profit els que restin.

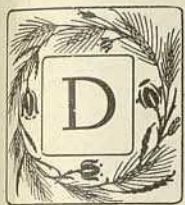
Oposar-nos a la corrent fora temerari; però tenim l'obligació sagrada d'endegar-la.

Videant, medici!

F. PROUBASTA

Medicina social

Inauguració

ONANT compliment a l'acord de la darrera Assemblea de Delegats, avui inaugurarem la Secció de Medicina Social, amb un interessant treball del distingit company Dr. Ribas i Ribas.

Es innegable que, havent arribat el Sindicat a la plenitud de la seva vida, amb sa organització completa, no ha d'encallar-se resolent conflictes d'indole mèdica, cantemplant a l'ensem la meravellosa obra creada Borsa del Treball, Mutual Mèdica, etc. sinó que el Sindicat té el deure ineludible d'obrir nous camins, tenint sempre per norma ocupar-se de problemes íntimament lligats amb la medicina en el seu aspecte social.

La tuberculosi, tractada convenientment i al seu temps oportú, dóna un contingent de curacions. El cranc comença sempre essent una malaltia local, tractada abans de generalitzar-se per un dels procediments Raigs X, operatori o el radi, dóna també un nombre de curacions més o menys considerable.

El mateix pot dir-se d'altres malalties, car el camp de la Secció de Medicina Social és extens, interminable: Lluita social contra la tuberculosi, cranc, alcoholisme, paludisme, malalties venèries, mortalitat infantil, etc.

La redacció del Butlletí, identificada en absolut amb l'esperit de l'Assemblea, en la reunió darrerament celebrada, va acordar amb joia que comencés molt prompte la dita Secció, desitjant tots que tingui la màxima importància.

Sabem que diferents personalitats mèdiques, coneixedores d'aitals problemes, col·laboraran amb el més gran interès a l'obra que es vol portar a terme. Sigui dit això en alabança de la classe mèdica catalana, motejada a voltes d'individualista, i, consegüentment, poc enamorada de fer obra profitosa per la col·lectivitat.

A l'endinzar-se el Sindicat per altres viarans, tenim el deure de procurar l'èxit més complet, fent que tota la ciència exposada en les nostres planes pugui arribar en son dia a coneixement del poble per els mitjans que ens sigui possible. D'aquesta manera contribuirem a l'obra humanitària de prevenir-lo de tan temibles malalties, aconseguint alhora consolidar definitivament el prestigi del Sindicat.

M. TOST PUNYET

La lluita social contra el cranc

DES de fa 20 o 30 anys, arreu la societat orientada pels metges ha empres serioses mides per evitar i combatre el cranc. A casa nostra res de positiu s'ha fet, malgrat que el Doctor Fargas en 1907, el Dr. Terrades en 1909, el Dr. Raduà en 1911 i el segon Congrés de Metges de Llengua Catalana, conscients del greu perill cancerós, donaren el crit d'alarma sense trobar ressó tan autoritzades veus.

En diferents Congressos espanyols: Cervera, en el Congrés de Cirurgia de Madrid, 1910; Candela, en el de Ginecologia de València, 1913; proposaren plantejar la lluita contra el cranc.

El citat Congrés de Metges de Llengua Catalana formulà conclusions pràctiques per a empendre una prompta, vigorosa i extensa lluita contra el cranc, i foren:

I. Educació de la classe mèdica fent-li veure el greu perill del cranc i els mitjans salvadors per establir una profilàxia i a l'ensens que, una volta iniciat el procés, executar una terapèutica la més ràpida possible. El públic ha de saber que el cranc pot curar-se.

II. Combatre's, per qui pugui i degui, els xerraires que tant de mal fan als pobres cancerosos, fent-los perdre un temps preciós per una terapèutica oportuna.

III. Demanar a les Diputacions i Ajuntaments, Institucions benèfiques i als poderosos de nostra ciutat, protecció per als pobres cancerosos incurables que aquí a Barcelona, per vergonya nostra, no troben lloc per fer un tractament apropiat i tan sols alguns pocs afortunats arriben a ésser admesos als nostres hospitals.

IV. Que urgeix la necessitat d'implantar aquí un Centre-Institut o Laboratori d'investigacions biològiques per l'estudi del cranc, semblant als que funcionen a l'estranger i com a excepció honrosa per Espanya, a Madrid, l'Institut Rubio, del que fou l'ànima el Dr. Cervera. Sols comptant amb un centre d'Investigacions podrem contribuir a l'avenç de l'estudi del cranc.

V. Que el Congrés es preocupi de cercar els medis de propaganda perquè arribi al públic la bondat dels efectes del radi i es convenci de la necessitat imprescindible de disposar avui

de tal mitjà en els Hospitals i Asils de Beneficència perquè el pobre pugui beneficiar-se dels seus efectes.

...i continuaven dient: «aquests són els punts principals que han d'informar la lluita social contra el cranc i per realitzar-la no n'hi ha prou amb la bona voluntat i autoritzada veu d'un Congrés, cal que la Premsa se'n faci ressó i amb la seva difusió porti arreu la veu de tota l'Assemblea per a convèncer de la necessitat de tot ço exposat, irrealitzable sense diners...», però aquestes idees no trobaren ressó. Ni les autoritats, ni la premsa, ni els rics, malgrat la publicitat dels acords del Congrés, es donaren per assabentats i fins fa poc estavem com al finalitzar dit Congrés o pitjor. Quant més temps tardem a incorporar-nos al moviment progressiu mundial, el pecat serà més greu i la responsabilitat màxima per als qui puguin i hagin de realitzar la campanya integral contra el cranc que és científica, humanitària i cristiana.

Cinc anys havien passat del Segon Congrés de Metges de Llengua Catalana, quan inmerescudament en 1923 vaig ésser elegit president de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya i, sentint la responsabilitat del càrrec, vaig fer un examen de consciència dels Idea's que em convulsionaven durant ma vida professional i com que els crec de suprema bondat i de realització inajornable per al bon nom de nostra terra, era per mi un deure sagrat, en ocupar el lloc dit, proposar a la Corporació un dels meus ideals i que fos aquesta la que amb sa alta autoritat emprengués o iniciés un treball seriós i fonamentat de l'estat actual de la lluita social contra el cranc en el món civilitzat i la urgent necessitat d'incorporar-nos a aquest moviment mundial canalitzant-lo contra la terrible malaltia que de manera progressiva augmenta en freqüència aniquilant el capital vida en aquella edat en què l'home o la dona constituïts en família més falta fan per l'educació i esdevenidor dels fills. L'Acadèmia, per unanimitat, amb una visió clara de la qüestió, feu seva la proposta i des d'aquell dia cristallitzaren idees de redempció fecondants de

fets vius i esperançadors de dolces realitats i ja en maig de 1924, al fer el discurs inaugural de l'Acadèmia sobre la lluita contra el cranc, vaig tenir la satisfacció de manifestar que «la tasca empresa tota ella amarada d'entusiasme i d'esperit de sacrifici fa sa via, res pot deturar-la, i avui, al cap d'un any d'iniciada la campanya, comencem ja a obirar que ben aviat Catalunya sentirà els efectes de tan bella obra».

L'Acadèmia i Laboratori, al tocar a somenent de sobres sabia que, com a Corporació Mèdica i cultural que és, no podia per sí sola per manca de medis emprendre la lluita integral contra el cranc, però cregué que havia d'intentar educar el poble, enterar-lo del perill cancerós i l'Acadèmia, amb un esforç superior a ses forces, acordà publicar la Cartilla del cranc i imprimir-ne mig milió d'exemplars. Aquest esforç suprem d'una Corporació tècnica, sinó l'aplaudiment, al menys mereix respecte i meditació per les autoritats i els poderosos; les unes per ésser les encarregades de vetllar per la salut pública, els altres per tenir el deure d'ésser definidors de les ensenyances de Crist. Unes i altres no han d'oblidar que «Salus populi suprema lex est».

L'Acadèmia i Laboratori, conscient en la magnitud de l'empresa i volent per Catalunya tota, tota la glòria i tota la satisfacció de tan bella obra, cridà a totes les Corporacions mèdiques de Barcelona per tal que elles, ben unides, representant la màxima autoritat en intensitat i extensió, constituïssin la Lliga catalana contra el cranc i avui podem dir amb joia que és ja una realitat.

Abans de tot permeteu que definim la paraula cranc des del punt de vista de la lluita social contra el mateix.

Clínicament, el cranc és un tumor maligne per sa evolució local i perquè mata l'organisme intoxicant-lo, però, des del nostre actual punt d'albir de la lluita contra el cranc, es defineix arreu: tots el tumors malignes incloent les malalties similars dels animals, tant el referent a son estudi objectiu com a sa transmissibilitat. (Balldorf). Definició que clarament diu que la lluita contra el cranc ha de comprendre, no sols la investigació científica en l'home, sinó també en els animals.

Des de molts mils anys abans de J. C., existeix el cranc i fins fa 20 o 30 anys es venia el

cranc per malaltia fatalment inevitable hereditària i incurable, però la ciència ha demostrat que aquests principis que es tenien com a dogmes, no són certs i avui podem sentar les conclusions contràries: el cranc és evitable moltes vegades, el cranc no és hereditari, el cranc és curable en son començament. Des del moment que la ciència demostrà aquesta certesa, fou possible entaular la lluita social contra el cranc, tant més urgent quant les estadístiques acusen un augment progressiu de dita malaltia.

Per justificar l'actual lluita contra el cranc, cal exposar la gran freqüència i mortaliat en tots els països i, en particular, en els pobles civilitzats, tant que *Bulkey* diu que el cranc és una malaltia de la civilització.

Espanta la gran mortalitat produïda pel cranc, que en els Estats Units és de 35 a 40.000 per any; a Anglaterra de 25 a 30.000; a França de 34.000; i a Espanya, encara que no he trobat estadístiques totals, jutjant per la mortalitat per cranc a Barcelona, deu oscil·lar entre 20 i 25.000 per any. A Espanya, segons les dades de l'Institut Geogràfic i Estadístic, la mortalitat és més grossa en les capitals que no en les províncies respectives.

Segons *Thomas*, la mortalitat és per anys, en els diferents països:

Europa . . .	1.082.704 o sia 75	per 100.000 habitants
Àsia . . .	148.447 » 54,4 » » »	
Àfrica . . .	3.018 » 33,4 » » »	
Amèrica . . .	251.535 » 65,8 » » »	
Austràlia . . .	20.276 » 72,6 » » »	

Un estudi comparatiu de la mortalitat en els anys 1888 i 1900, demostra l'augment progressiu de la mortalitat.

Mortalitat per 1.000.000 habitants en	1880	1888	1900
Anglaterra (nació) . . .	51,1	62,1	89,9
» (Londres) . . .	58,7	69,6	94
Austria . . .	37,6	49,1	73,9
Baviera . . .	56,2		98,5
Escòcia (Regne) . . .	49,1	61	77
Espanya (Madrid) . . .			89,3
Barcelona . . .			80
França (Paris) . . .	98,2	107,1	121
Holanda . . .	50,1	69	95,9
Irlanda . . .	34,3	43	58
Itàlia . . .	24,1	42,7	51,9
Noruega . . .	43	54	85
Prússia . . .	26,1	90,9	57,3
Rússia (Leningrad) . . .		116,1	88,6
Suècia . . .	80,1		100,2

Mortalitat per 1.000.000 habitants en	1880	1888	1900
Suïssa		144,4	132,4
Estats Units (Baltimore)		45,1	60,8
» » (Búfalo)	32		52
» » (Washington)	60	69,4	70,3
» » (grans ciutats)	35,4		66,4
» » (Estats de Massachusetts)	52	60	60,6
Rep. Argent, ^a (Tucuman)			10,6
Buenos Aires			91

Les estadístiques demostren que en 20 anys la mortalitat ha doblat i àdhuc triplicat en certs països. Si la mateixa tassa de mortalitat persisteix, diu *Park*, d'aquí 10 anys hi haurà a l'Estat de Nova York, més mortalitat per cranc que per tuberculosi i tifoidea plegades.

En l'actualitat a Nova York, en tant que la mortalitat per tuberculosi disminueix continuament, la mortalitat per cranc augmenta i avui ja el nombre de morts produïts pel cranc, és superior al produït per tuberculosi.

Hartmann publica un treball sobre el perill cancerós i demostra que el nombre de cancerosos és molt més gros del que es creia i que augmenta progressivament i diu: la mortalitat per cranc quasi ha doblat en l'espai de 30 anys. En 1913 moriren de cranc a França 32.834, essent, doncs, probable que en aquella data hi haguessin més de 100.000 cancerosos. Ha estudiat el cranc a Lió i troba un augment progressiu.

1875 a 1879	539 cancerosos
1890 a 1894	583 »
1885 a 1890	643 »

Si s'examina la repartició del cranc en els diferents barris de París, es demostra que és més freqüent en els barris pobres de la perifèria que en el centre.

A Alemanya, *Reiche* ha senyalat igualment a Hamburg, l'augment creixent del nombre de cancerosos: el nombre de morts ha triplicat entre 1872 i 1898, mentre que el nombre d'habitants d'Hamburg solament ha doblat.

L'augment de la freqüència del cranc es nota a Suïssa i Holanda, que de 51 ha passat a 92 per 100.000; a Àustria de 39 a 68; a Itàlia de 42 a 51; a Noruega de 19 per 100.000 en 1865, la mortalitat ha passat a 85 per 100.000 en 1897.

Erkblon ha investigat la mortalitat cancerosa a la petita vila de Fellmsbro (Noruega), i

troba que en 10 anys la mortalitat ha passat de 30 a 118 per 1.000.000.

Segons les estadístiques de *William* a Anglaterra

en 1840 era 177 per 1.000.000 de habitants			
» 1896 » 764 »	»	»	»
» 1900 » 800 »	»	»	»
» 1907 » 856 »	»	»	»

Les estadístiques franceses demostren que les poblacions rurals pobres en cranc, corresponen a departaments en que el cranc de les ciutats és més freqüent i que els departaments més atacats són els situats en les regions més riques de França; els que ho són menys, són els departaments bastant més pobres i que viuen més frugalment.

A Anglaterra existeix, entre la població rural, una gran mortalitat cancerosa. Els comtats més cancerosos tenen un caràcter rural predominant i els menys cancerosos tenen un marcat caràcter urbà; aquests tenen una gran població industrial.

Aquestes dades ens basten per a demostrar l'existència del greu perill cancerós. No és aquí lloc per desglossar la freqüència del cranc segons les diferents regions del cos, sols direm que aquí a Barcelona, el cranc genital de la dona es 35,5 per 100, mentre que a París es de 30,3. En canvi a Brusel·les és de 37. A Barcelona el cranc del pit és de 7 per 100 i a París de 12 per 100. El cranc de la cavitat bucal és igual que el de París 7,9. El cranc de la pell és aquí de 2 per 100. El cranc intestinal és de 4,6 en l'home i de 3,1 en la dona.

King, *Newlme* i *Andreu* sostenen que l'augment del cranc és aparent i depen de tres factors:

I.—De la imperfecció de les antigues estadístiques. II.—Dels progressos de la clínica que fan el diagnòstic més rigurosament exacte i per tant, es troben càncers que abans passaven per alt.

Bowis, estudiant una estadística molt detallada dels països d'Europa i Amèrica del Nord, formula les següents conclusions: que evidentment el cranc de la cavitat bucal augmenta i que on l'augment és gros, és en el nombre de crancs viscerals.

Raduà en el seu treball «El perill cancerós» atenent-se a la xifra oficial de nostra població en 31 de desembre de 1900, que dona un total de 587.411 habitants, resultaria 9,7 de morts per cada 10.000 habitants.

Suposant el fet cert d'ocultació en el padró i concedint a Barcelona una població de 800.000 habitants, sempre quedaria la mortalitat cancerosa representada per 7,1 molt superior a la dels altres països. Els fets, com diu *Raduà* en sa memòria «La concerosi a Barcelona», demostren que el cranc augmenta en aquesta capital d'una manera progressiva i manifesta des de molts anys abans de l'agregació, tant que, continuament: «si realment és malaltia de la civilització, com alguns creuen, podem mostrar-nos orgulloso puix ens acostem de pressa a la categoria de primer ordre».

Gràcies a l'amabilitat del doctor *Raduà* podem presentar les següents dades:

MORTALITAT CANCEROSA. — BARCELONA

	Mortalitat general	Per cranc
1909,	14.592	442
1910,	13.546	494
1911,	13.847	295
1912,	13.172	652
1913,	14.661	616
1914,	16.577	626
1918,	22.704	766
1919,	17.685	707
1920,	16.606	774
1921,	14.774	822
1922,	15.691	826

Dels arxius de l'Hospital de Santa Creu hem recollit les següents dades.

Durant 10 anys (1914 a 1923), ingressaren en l'Hospital de la Santa Creu 2.231 cancerosos, dels que moriren 760 o sia el 34,6 per 100.

En aquests 10 anys, la major freqüència la donaren el cranc de

Uter	586 amb 200 defuncions
Mamella	261 » 41 »
Estómac	393 » 264 »
Cranc rectal,	77 » 33 »
Llavi	135 » 3 »
Fetge	68 » 48 »

Segons les estadístiques proporcionades pel doctor *Raduà*, a Barcelona, en 13 anys, la mortalitat per cranc ha duplicat; la mateixa proporció notem en l'estadística parcial de l'Hospital de Santa Creu.

De l'estudi de les estadístiques publicades resulta que el cranc és relativament poc freqüent en les poblacions sòbries dels països calents i freqüent en els pobles que se sobre-alimenten, i, en particular, en els climes freds. La distri-

bució geogràfica del cranc és comparable a la de la diabetes. La diabetes té amb el cranc diferents caràcters comuns des del punt d'albir estadístic: 1.—En totes les races la morbiditat cancerosa i la morbiditat diabètica són més elevades en els rics que en els pobres. 2.—La diabetes i el cranc coexisteixen mantes vegades en el mateix individu o en la mateixa família. 3.—La freqüència d'aquests processos augmenta amb l'edat.

Les investigacions realitzades pel Comitè noruec d'investigacions sobre el cranc, demostren que la freqüència d'aquesta malaltia augmenta amb l'edat, però no és precisament el nombre d'anys ço que constitueix l'edat, sinó l'estat fisiològic de l'individu. Les característiques més importants de l'edat són: disminució de la massa total de la sang; disminució de calories produïdes i necessàries; disminució de la temperatura del cos; augment de la colesterolina en les cèl·lules adiposes; augment del nitrogen total en el sèrum sanguini; disminució del nombre de cèl·lules del teixit conjuntiu i de son poder regenerador; atrofia del teixit elàstic, dels ganglis, de la melsa i de la medula òssia, observant-se també canvis i disminucions de les funcions de les glàndules endocrines.

La zoologia del càncer ha portat força llum sobre alguns punts interessants de la història natural dels processos malignes, tals com la influència del canvi de medi o de règim alimentici; l'acció dels agents químics o irritants; la influència de l'edat; influència del funcionament o desgast dels òrgans; determinació del seti anatómic del cranc. Punts que sols he de limitar-me a senyalar, puix seria apartar-me del tema, que és sols presentar-vos els fonaments de la lluita contra el cranc.

Les estadístiques han posat de manifest que el cranc no és malaltia contagiosa i per tant han destruït tot ço que s'havia dit de cases de cranc, del perill de contaminació; diuen que totes les races, totes les religions, són susceptibles de patir cranc; demostren la importància de les irritacions cròniques damunt d'una regió determinada del cos per a la formació del cranc. El cranc rares vegades es presenta per sota dels 35 anys i és freqüent en la segona meitat de la vida. El sexe femení paga un tribut més gros, degut a la susceptibilitat de l'úter i glàndula mamària. Si es fa abstracció d'aquests òrgans, l'estómac i els intestins se posen en primera línia en ambdós sexes. El cranc d'aquests òrgans

és més freqüent en el sexe masculí a causa de la influència de l'alcohol i altres irritants.

Els factors que predisposen al cranc i als que hom dóna una importància més o menys gran des del punt d'albir etiològic, són: l'estat de la nutrició local o general; la irritació crònica; els traumatismes repetits; l'existència de teixits cicatricials; els tumors benignes; les manifestacions locals de certes malalties tals com la tuberculosi, i, sobretot, la sífilis, quan se tracta de la llengua. Es un fet ja admès com indiscutible que afavoreix el desenrotllament del cranc, les irritacions locals, mecàniques, tèrmiques, radiològiques, parasitàries (Bilhàrzia, Esporotera, Gongilonema, neoplàsticum Fibiger) i els irritants patològics (estats precanceros).

El fet de la immunitat natural, de la resistència activa al cranc, demostrada experimentalment, té gran importància clínica i hem d'admetre-la encara que se'ns escapin les vertaderes causes. S'ha dit que no tots podem ésser cancerosos; calen condicions innates o adquirides que facin apte l'organisme per al desenrotllament del cranc. Que hi ha terrers abonats ho indica la freqüència amb què el cranc es veu en certes famílies i si bé el paper que juga l'herència en la transmissió del cranc és avui negada per la ciència, és innegable que es deu transmetre el terreny o la predisposició. La patologia comparada ens diu que certes races d'animals són impròpies per al cranc i àdhuc dins de la mateixa espècie, com els cavalls, es nota que segons la color són més o menys atacats.

Els patòlegs passaren anys i anys estudiant la morfologia de la cèl·lula maligna sense obtenir progrés pràctic; ha calgut buscar l'estudi de les propietats físico-químiques de la cèl·lula cancerosa, estudiar sa biologia, per arribar a entreveure quelcom útil per a combatre el cranc i tan sols així, estudiant l'assimilació i la desassimilació cel·lular, les reaccions despertades pels productes de destrucció cel·lular o de desassimilació, la influència del medi orgànic sobre el creixement de les cèl·lules, la gran importància dels processos irritatius com a preparadors o iniciadors del cranc i els fets d'immunitat natural o adquirida, ben estudiada experimentalment, o sia amb l'estudi biològic, hem arribat a orientar-nos en el problema del cranc. Sols d'aquesta manera, amb aquestes grans conquestes biològiques, es pot arribar, no a resoldre en el moment actual, però sí a treballar amb fe pels nous viaransys que estic segur ens conduiran

a la solució del problema. El dia que la investigació biològica trobi perquè l'home és apte o refractari al cranc, tindrem el paorós problema resolt.

Aquesta orientació biològica fonamenta la lluita contra el cranc, tal com avui s'ha d'entendre. Una cosa és cuidar els pobres cancerosos avançats, prodigant-los tot afecte i confort i altra cosa és fer estudis fecunds per descobrir el misteri del cranc. El primer és complir una obra de caritat que per molt enlairada que sigui no contribuirà a disminuir el nombre de cancerosos. La segona, l'estudi biològic del cranc, és l'obra científica perseguidora de les gran conquestes que s'apropen per curar o fer desaparèixer el cranc. Cal, doncs, que ens fixem bé en els termes en què avui es planteja la lluita contra el cranc. No basten els hospitals per fer obra profitosa; calen laboratoris i laboratoris costosos, con veurem, però, imprescindibles si volem contribuir en quelcom a aquesta lluita santa de l'humanitat contra tan terrible mal. Cal crear centres d'investigació de laboratori per tal de contribuir a descobrir els misteris del cranc. Com diu Pio Baroja, res més anticultural que aquella frase de que siguin els estrangers els que construeixin la ciència. L'home de ciència necessita armes apropiades, és a dir, un material vast i complex. No oblidem aquelles paraules lapidàries del gran Pasteur: «laboratoris i descobriments són termes correlatius; suprimiu els laboratoris i les ciències físiques es convertiran en la imatge de l'esterilitat i de la mort; no seran més que ensenyances limitades i impotents, i no ciències de progrés i esdevenidor. Doneu-los laboratoris i en ells reapareixerà la vida, la fecunditat, el poder. Fora dels seus laboratoris, el físic, el químic i el biòleg són soldats sense armes en el camp de batalla».

La lluita contra el cranc, tal com està plantejada en el món civilitzat, la integren:

1. La profilàxia.
2. El tractament del cranc, pal·liatiu i curatiu.
3. Investigació biològica i experimental per la persecució de causes del cranc.
4. Obra educadora del poble i de la classe mèdica.

Encara que breument, us presentaré com han desenrotllat la lluita contra el cranc els principals països, perquè us dongueu compte de la importància que es concedeix al problema del cranc.

Anglaterra. — Des del 1781, Anglaterra va emprendre la lluita contra el cranc. Es creà en el Middlesex Hospital un servei especial pels cancerosos. En 1899 el Consell d'Administració del Middlesex creà laboratoris per a la investigació del cranc partint del principi que per curar el cranc, cal conèixer-ne la naturalesa i la causa.

En 1909, gracies a nombrosos i valuosos llegats particulars, els serveis foren ampliat i notablement millorats. En 1902, es fundà sota els auspicis del Royal College of Physicians de Londres, i del Royal College of Surgeons d'Anglaterra, un Comitè nacional per a l'estudi del cranc.

Aquest Comitè fou designat amb el nom de «Càncer Research Fund», perquè ses investigacions s'estengueren a totes les possessions angleses.

En 1902 fou aprovat un pla de treball per perial Càncer Research Fund».

En 1902 fou aprovat un pla de treball per organitzar la lluita contra el cranc, considerant-se insuficients les 30.000 lliures esterlines amb que fou subvencionat. Dit pla que es desenrotllà i està avui en plena activitat, té per objecte l'estudi de les causes, de la profilaxia i del tractament del cranc i exigí:

1. La creació, sosteniment i multiplicació de laboratoris especials reservats al cranc.—2. Atavorir a Anglaterra tota investigació sobre el cranc.—3. Facilitar aquests treballs en tots els hospitals i institucions agregades.—4. Concedir subsidis a totes les investigacions sistemàtiques sobre la naturalesa, profilaxia i tractament del cranc.

El doctor *Bashdorf* prengué la direcció del laboratori i son pla, segons la 3 Rapport científica de l'Imperial Càncer Research Fund, 1908, pàgina 441, fou el següent:

Organització i caràcters generals del treball d'investigació, comprenent:

1. Definició de la paraula cranc, com orientadora del treball. Amb el nom de cranc s'han d'entendre tots els tumors malignes incloent les malalties similars dels animals, tant des del punt d'albir de son estudi objectiu com de sa transmissibilitat a l'home.—2. Estudi de la malignitat i disseminació del cranc.—3. Estadístiques etiològiques (causes generals).—4. Etiologia especial pròpia als diferents grups des del punt d'albir de sa etiologia.—5. Estudi del cranc experimental.—6. Estudi dels agents terapèutics, bioquímics i fisiològics.

La institució està formada: 1. D'una oficina central, on hi ha la direcció general i aquesta recull, fa el control o comprova i arxiva els treballs i resultats que se li remeten d'altres parts.—2. Laboratoris privats i els dels hospitals.—3. De tots els que proporcionin estadístiques. Apart del personal mèdic, hi ha un veterinari; especialistes en treballs bioquímics i químics fisiològics; en zoologia i en biologia general. Personal apte per a la recopilació i classificació en les estadístiques.

Les investigacions de l'«Imperial Research Fund» es segueixen amb perseverància, segons el pla traçat. Una de les manifestacions més evidents de l'activitat d'aquest centre, és la generositat amb què remet per tot el món material d'experimentació, tal com els animals portadors de tumors inoculables. Els laboratoris estan a la disposició de tots els que vulguin treballar-hi. Entre els col·laboradors de *Bashdorf* hi ha *Murray, Cramer, Haaland, Rusell, Von Gierke, Da Fano, Hake* i altres.

Finalment, hem de remarcar que a Anglaterra, malgrat els medis amb què compten per a la lluita contra el cranc, darrerament, un Comitè compost de metges, cirurgians, savis i personalitats importants, han obert una subscripció pública per a intensificar la lluita contra el cranc, creient indispensable la suma de 75.000.000 de francs. Als pocs dies d'oberta la subscripció ja s'havien recollit 34.000 lliures esterlines. La federació mèdica anglesa ha sol·licitat una subvenció anyal de mig milió de lliures esterlines per a l'estudi del cranc. A Liverpool, Glasgow, Manchester, Edimburg, existeixen hospitals especials o pavellons hospitalaris per cancerosos inoperables.

Es, sobre tot, a Londres i Manchester, on estan centralitzats els laboratoris per l'estudi físico-químic del radium i les investigacions biològiques i anatomo-patològiques. La superioritat d'aquests laboratoris és deguda a que disposen d'una gran quantitat de radium, estant annexos als hospitals en els que es comproven les conclusions dels estudis experimentals.

En el Mildlessex Hospital, on existeix un centre d'investigacions per al cranc, es disposa de 5 grams de bromur de radium, repartit en 18 tubs de plata, d'1 mm. de gruix.

A Londres existeix el «Radium-Institut», degut a la generositat de diferents capitalistes. Disposa de 4 grams de Bromur de radium, dels que en treuen l'emanació. Aquesta emanació

serveix, no sols per als malalts de Londres, sinó que s'expedeix a les comarques més llunyanes d'Irlanda.

Basta consultar els anuaris del «Radium-Institut» per a comprendre els beneficis socials de semblant organització.

Durant l'any 1917, malgrat la guerra, dit Institut ha fet 6.232 tractaments, dels que 4.205 foren gratuïts; ha expedit 587 aparells d'emanciació i demés 1.790 litres d'aigua radio-activa. En 1918 practicà 6.623 tractaments, dels quals 4.163 foren gratuïts; expedi 789 aparells, dels quals 417 gratuïts i 1.600 litres d'aigua radio-activa.

Finzi a l'hospital Saint Bartholomeus, *Sequeira* i *Neame* en el London Hospital, *Knox* en el Càncer Hospital i *Reid* en el Thomas Hospital, disposen de grans quantitats de radium.

De grossa importància és el «Radium-Institut» de Manchester, que té 800 mil·ligrams de radium element, per a l'extracció de l'emanciació i 400 mil·ligrams de radium element per aparells fixos. Tot aquest radium fou adquirit per la població de Manchester, amb donatius de 1 a 5 shillings, arribant a recollir 30.000 lliures esterlines o siguin 750.000 francs. Tingui's present que Manchester compta amb 450.007 habitants i sa població és quasi exclusivament obrera i es compendrà l'educació d'aquest poble enfront de la lluita contra el cranc.

En el Canadà, un potentat de Montreal, Lord Alhistan, oferí un donatiu de 100.000 dòlars per a qui, en un termini de 5 anys, a partir de 1925, descobreixi un tractament mèdic per la curació del cranc, i cent mil dòlars més, per subvencionar laboratoris destinats a la investigació del cranc. A Manchester, Sir Wilian Vero, donà, en 1921, 100.000 lliures esterlines per a investigacions científiques del cranc.

França.—No existeix cap establiment comparable als d'Anglaterra i Estats Units, però en aquets dos darrers anys s'ha emprès amb intensitat la lluita contra el cranc.

Ja l'Acadèmia de Lió proposà un premi que anomenà «Premi del cranc». En 1892, sota la iniciativa de *Verneuil*, es fundà una lliga contra el cranc i es publicà una revista de malalties canceroses en octubre de 1895, però fracassaren. En novembre de 1906, després d'una comunicació sensacional del professor *Poirier* a l'Acadèmia de Medicina, es formà un nou Comitè. Les primeres subscripcions arribaren en poc

dies a 300.000 francs. La mort del professor *Poirier* féu fracassar l'obra.

Una nova Associació es fundà, l'*Association française pour l'étude du cancer*, publicant el «Bulletin de l'Association» i la «Revue du cancer».

Segons els seus estatuts, l'Association es proposà: 1. Experimentar sobre el cranc i publicar els seus resultats.—2. Fundar laboratoris, dispensaris i hospitals.—3. Remunerar els treballs dignes d'interès. Es a l'Association que es deu la gran conferència del cranc tinguda a París en 1910. En 1916-1917, Mr. Paul Estraus, Membre de l'Assistance Publique de París, demanà l'adquisició de radium, però, desgraciadament, no ho va aconseguir.

Alguns anys més tard, el doctor *Chamels*, Conseller municipal de la vila de París, demanà els crèdits necessaris per a comprar radium i se li varen concedir.

En el moment actual, el ministre d'Higiene i de l'Assistance Publique, ha constituït, anexe al seu departament, una comissió del cranc (*Journal officiel*, 9 juny 1922) i ha cridat l'atenció dels prefectes sobre la necessitat imperiosa d'organitzar per tota la nació, una lluita veritat i, amb aquest fi, la creació de centres regionals de preferència en les ciutats que comptin amb Facultats o Escoles de Medicina.

Tot centre ha de comprendre: hospitals, laboratoris d'investigació, personal tècnic. De les despeses en respon l'Administració dels hospitals i la Lliga contra el cranc.

Cada centre està proveït dels aparells perfeccionats de radioteràpia profunda i com a mínim 200 mil·ligrams de radium element. Els malalts poden ésser operats en el centre quirúrgic anexe.

En 1912 la Universitat de París creà l'Institut del Radium amb la participació de l'Institut Pasteur i comptava amb el laboratori de Física instal·lat en el Pavelló Curie, consagrat a l'estudi de les radiacions i cossos radio-actius; laboratori de Fisiologia, instal·lat en el Pavelló Pasteur i sota la direcció d'En *Regaud* i dedicat a l'estudi dels efectes etiològics i aplicacions mèdiques del radium i cossos radio-actius. En 1918, Mme. *Curie* féu donatiu a l'Institut del Radium d'un gram de radium, que, junt amb el seu marit, havia extret del mineral de Bohèmia (valia 1 milió i mig de francs). En *Rotschild* donava en la mateixa època 550 mil·ligrams de radio element. El mateix doctor *Rotschild*, fundà

un dispensari anexe. En 1921, es creà la Fundació Curie i fou declarada d'utilitat pública i comprèn: un dispensari; un departament en l'Hospital Curie i un departament en la clínica quirúrgica.

El dispensari compren els serveis següents: En un primer edifici (Pavelló Henri de Rotschild) se troba l'oficina de recepció de malalts; la consulta gratuïta; la consulta privada; el servei d'aplicacions Curieteràpiques; sala de descans; economat; sala de conferències; laboratori d'histologia patològica, bacteriologia, hematologia i fotografia. En el segon edifici, es troben els serveis de Rontgenoteràpia i rontgenodiagnòstic.

La secció de Curieteràpia disposa de 1.700 mil·ligrams de radium element dels que una part en solució per a la preració de l'emanació. La Rontgenoteràpia disposa de 6 aparells per alimentar 8 tubs productors de raigs X. Demés, existeixen serveis de consulta i arxius.

Existeix, demés, la Lliga franco-anglo-americana contra el cranc, que sens dubte és la que més activitat demostra, tenint el següent programa:

Creació de Laboratoris d'investigació del cranc.

Hospitals models per al tractament del càncer, segons els més recents avenços; cirurgia, raigs X, radium.

Creació d'una biblioteca de centralització de treballs sobre el cranc.

Creació d'un òrgan d'unió i de coordinació de treball.

Dispensari.

Organització hospitalària per a rebre i cuidar els incurables.

Un diari d'acció social.

Aquesta Lliga, formada per tots els estaments socials, té socis adherits que paguen 20 francs l'any.

Titular	50 francs l'any
Donadors	100 » »
Benefactors	1,000 » »
Fundadors	10,000 » »

Al mateix temps admet tota classe de donatius.

La Lliga franco-anglo-americana, és la que té a França les organitzacions més completes i

el més perfeccionat utilatge per a la lluita contra el cranc. En 1919, féu un donatiu de 40.000 francs per a crear un centre de cancerosos a l'Hotel Dieu de Paris. L'Ajuntament de Paris donà 2.500 francs per adquirir radium. En 1922, funcionen 3 grans centres a l'Hotel Dieu de Paris, prof. *Hartmann*; a la Salpêtrière, prof. *Gosset* i al Tenon, prof. *Proust*. Tots estan proveïts de radium i aparells de radioteràpia profunda.

L'Institut del Radium sota la direcció d'En *Regaud*, ha organitzat un servei de Curieteràpia profunda. La Lliga franco-anglo-americana s'ha preocupat dels incurables i per a tal objecte s'utilitzen la Maison departamental de Nanterre i els Hospitals du Calvaire i St. Michel; però, malgrat tot això, encara els incurables cancerosos no troben llit a Paris i la Lliga es pregunta: és seriós, és humanitari, això? Els cancerosos, siguin curables o no, són sers que sofreixen i tenen dret a ésser cuidats. Els mateixos miraments han de merèixer en un cas per curar-los, en altre per aliviar llurs sofriments.

La Lliga subvenciona el laboratori de Raigs X del doctor *Regaud* i al doctor *Peyrón* per als estudis de biologia i embriologia relativa als tumors; al doctor *Botelho* per ses investigacions sobre el serodiagnòstic del cranc.

Tots aquests progressos que la Lliga ha fet a Paris els vol estendre per tot arreu per mitjà de Comitès afiliats a la Lliga, existint ja els següents: Lliga departamental anti-cancerosa dels Alps Marítims, fundada el 24 de gener de 1923 sota l'iniciativa del doctor *Llefam*. La Lliga, al lluitar contra la marxa invasora del cranc, es proposa: 1. Fer l'educació preventiva del públic.—2. Creació de dispensaris proveïts de tots els mitjans necessaris (laboratoris, biblioteques) que seran veritables centres d'investigació i progrés científics.—3. Ajudar els hospitals per les cures especials que reclamen les malalties canceroses (Radium, Raigs X). Fa dita Lliga una crida al públic perquè tothom contribueixi amb petites o grosses quantitats a la lluita contra el cranc.

Dr. E. RIBAS RIBAS

(Acabarà)

Moral i economia professional

Publicitat mèdica

D'ENTRE els diversos mitjans que es poden usar per a donar-se a conèixer un metge, ja sigui novell, o bé pel contrari, antic en l'exercici professional, cap de tan eficaç com el treball i l'estudi, i derivats del mateixos, les conferències i publicacions en la premsa mèdica.

Així i tot, es pot reconèixer un petit marge, com més petit millor, que traspassi aquella acció, que podríem anomenar «de company a company», per a arribar a la de «metge a client». —Quin és el límit d'aquesta actuació? Cal admetre bé qualsevol element d'anunci, en forma semblant a la usada per un industrial? —La contesta és categòricament negativa, ja que d'anar per aquests camins, aviat arribaríem al cas dels tres sabaters establerts en el mateix curt carrer. El rètol del primer que s'instal·là fou «el mejor zapatero de Barcelona»; contesta del segon: «la zapatería más buena de Europa»; el tercer els superà en arrogància amb aquest redactat: «los mejores zapatos del mundo».

El sistema de publicitat de què es valgui el metge, ha de tenir com a caràcter essencial la màxima seriositat del professional en aquest aspecte i com a particular. Així, admetrem les plaques a la porta del carrer, amb el fi de que el client que busqui llur adreça, trobi la confirmació amb el rètol. Ja no resulten tan plaentes les plaques als balcons, i sense censurar-les per immorals, ja que en sí no són, poden amb molta facilitat convertir-se en poc recomanables. Efectivament, degut a llurs tamanys, sovint s'hi pinten massa paraules i hem observat que gairebé sempre que hi ha excés d'escrit, es cau en l'error d'anunciar per un sol company «excessives especialitats, i això és contraproductiu, ja que es fuig del que ha d'ésser l'especialització. N'hi ha de sorprenents: «Dr. Fulano de Tal—cabello, intestinos y matriz—rayos X y lámpara de cuarzo», com exemple d'un cartell, que no hem llegit certament, però que suposem existeix. Altres manifesten al públic evidents fraus «Dr. X.X.—curación radical de la tisis», o bé del cranc, o del que sigui; no hi falta quasi mai l'eliminació de la cirurgia en el procediment curatiu a usar, com si els nostres distingits colle-

gues, els cirurgians, fessin nosa als anunciadors. Mecanismes de procediments terapèutics privilegiats, fòrmules secretes, etc., etc., per a que citar-ne més?, són posats a la vista de tot hom, confonent la Medicina amb les sabateries de que parlàvem anteriorment.

Anuncis es veuen que no és possible que en menys paraules indiquin més nícieses; «electropatía» (ex. d'un que podria també existir). Etimològicament, ço vol dir malaltia de l'electricitat (per ara no sabem que en tingués cap), a l'igual que gastropatía indica una afecció de l'estómac. I fixin-se bé els col·legues que ens llegeixin, que no arriba a voler dir, les malalties provocades per l'electricitat. Tot per falta d'analitzar la paraula, o el que és pitjor, per l'afany d'atraure gent amb el reclame del desconegut, afanyosament revestit amb caires de sobrenatural.

Un en veiérem, que tal volta deia el següent: «tisioterapia». El metge que l'havia fet posar, va fer de bona fe i ho va demostrar canviant-lo més d'acord amb la gramàtica, quan algú li féu aquest raonament: helioteràpia indica tractament pels raigs solars, arsenoteràpia senyala etc., doncs, vos cureu els vostres malalts inoculant-los-hi una tuberculosi?

Companys, cal fixar-se en els redactats i no fem el ridícol, que hi ha moltes persones que ho llegeixen!

Més casos interessants de publicitat poc recomanable ens els ofereixen els anuncis en els diaris i les fulles impreses repartides pel carrer. Afortunadament, aquesta última forma que equipara el gabinet del metge a un cabaret, és ara ja molt poc corrent, però l'hem vista establerta, i per decor no desitgem veure-la reproduïda. Pitjor concepte mereixen els cartells fixats a la paret, anunciant dispensaris, clíniques econòmiques, etc., etc., generalment enclavades en barriades obreres, i algunes d'elles amb serveis especialitzats importants. Fa poc se'n veié un de molt curiós, en el que el pedicur era el millor especialista, a jutjar pel preu, ja que cobrava 2'50 ptes. per visita, mentres que tots els altres metges de medicina, cirurgia i especia-

litats la limitaven a una pesseta. Respecte la propaganda encarregada al diari, la més corrent és la més inofensiva, però sempre antiestètica. Les dues o tres ratlles de la columna, amb el nom, especialitat i adreça, no solen incloure idees censurables (hi ha excepcions conegudes públicament). Hem dit, però, que ho considerem desencertat i desaconsellem formalment als nostres companys que l'usin, recomanant-los que paulatinament redueixin llurs abonaments a aquesta secció, amb la seguretat que no veuran disminuir els ingressos per l'exercici de la carrera, i, en canvi, no estaran barrejats llurs noms amb objectes de contracta més corrent.

Un altre aspecte de llençar al gros públic el nom d'un metge en la premsa política, consisteix en la publicació d'un article en el qual el periodista detalla un enterviu amb el doctor. Aquí acostuma acompanyar la fotografia del prestigi. Si prescindim d'alguns, molts pocs casos, en els que l'homenatjat representa un positiu valor científic excepcional, en qual circumstància ja deixa allò d'ésser anunci i la major part dels metges comparteixen aquesta digna mostra de respecte feta pública pel diari, queda un gròs nombre d'aquestes corones de llorer que no

donen pas glòria a l'interviuat. I això que, de vegades s'és fet un sacrifici d'amistat o d'altra naturalesa; qui és capaç de detenir el pensament d'altri?

Ja sabem que hi ha més mitjans d'obtenir reclams i no és nostre ànim esgotar el tema en aquest sentit: impresos tendenciosos de receptes, felicitacions als clients, autobombos de superciència de títols no posseïts, càtedra, p. ex., i així seguiríem fins a cansar-vos, repetint el que ja sabeu.

Perdonin-nos els que es puguin considerar al·ludits, ja que no és nostra intenció ofendre cap company. Tan sols voldríem que tot aquell que avall una paraula que sigui en detriment de la Medicina, que l'esborri per la seva pròpia voluntat, i d'igual manera que quan el personatge ibsenià després de dir a la seva esposa «Ellida, ets lliure i responsable de la teva elecció» obté d'ella una absoluta fidelitat, confiem que nostres dignes companys, en ús l'aquest acte de lliure discerniment, atemperaran la publicitat als termes honestos a que els obligi la Ciència i la Dignitat.

DR. MAS PUIG

De col·laboració

Als metges titulars

NOVAMENT cridem l'atenció dels nostres companys sobre el deure ineludible que tenen tots de posar-se en contacte i íntima penetració amb les corresponents juntes de partit, per tal d'ajudar al treball que tenen aquestes juntes en la formació, el més completament que sia possible, del cens veritat de metges titulars, i fins de totes les circumstàncies que concorrin i ofereixin totes i quiscuna de les places de metge titular. Omplim, doncs, els butlletins en tots els seus detalls i remetin-los a la corresponent Junta com més aviat millor, puix que d'aquesta feina fonamental se n'ha de derivar la més completa i bona organització de la nostra Secció de titulars. Aspirem primordialment els que dirigim aquesta Secció, que les places estiguin cobertes amb tots

els requisits que marquen les lleis i això que sigui acomplert abans del prop·vinent mes de novembre, temps en que han de començar les oposicions per a entrar en el Cos de metges titulars, Inspectors municipals de Sanitat. Tinguin en compte tots els companys que aquesta feina que ara se'ls demana, és la realment positiva, puix que totes les apariències són de que tant per part dels governs públics, com de molts companys i associacions provincials peninsulars, es vol constituir de pressa i corrents l'Associació nacional de metges titulars i formar, encara més de pressa, el per molts desitjat escalafó del Cos i tot el que se'n deriva com a perfectes empleats de l'Estat. Bona prova estan donant els metges castellans, que ja s'han reunit a Medina, Burgos i Toledo, i s'han dis-

tribuit en comissions que cuidaran de convocar l'Assemblea nacional. Nosaltres nos som contraris a la constitució de l'Associació nacional, ans bé ens sembla que hi guanyarà la nostra autoritat i consideració personal. El que no ens sembla tan bé són les presses en constituir-la, puix preferim primer enrobustir les seccions i després constituir l'Associació amb sòlides i pràctiques bases d'organització. Pràctics abans que tot, hem de consolidar tots i cada u les nostres respectives places, procurant un conviure amistós amb les autoritats municipals per tal de fer més eficaç l'acció sanitària als pobles. El que vingui després tot ha d'ésser conseqüència d'aquesta compenetració entre autoritats muni-

cipals i sanitàries. Tinguem en compte que a nosaltres, els metges de Catalunya, l'escalafó no ens ha de salvar la vida, afortunadament. Per contra, aquest mateix escalafó ens podria trastornar les places, si és que aquestes no estan ben consolidades i lligades als actuals metges titulars. Heus aquí el perquè de la nostra insistència en recomanar la més perfecta compenetració entre tots els companys i entre aquests i la corresponent Junta de partit, per tal d'obtenir que en la propera reunió de delegats es pugui fer feina positiva i eficaç en profit de tots i cada u de nosaltres.

ALFRET CANAL

Secció oficial

Extracte de les sessions

Acta núm. 209

Dia 9 de juliol de 1925

President: Dr. Puig i Sais. — Secretari: Dr. Abelló. — Assistents: Moll, Bonifaci, Riba, Riera, Martí, Lucaya, Julià, Mestre Puig.

S'aprova l'acta anterior.

Correspondència de tràmit: Es dona compte de la cursada i la rebuda. — Entre ella una comunicació del Dr. Tomàs Busquet renunciant el càrrec de Redactor del Butlletí en la Secció de Medicina Social. — Altra de la Mutual Mèdica nomenant redactor del Butlletí al Dr. Modest Tost Punyet.

Contracte amb la Mútua Ramon Llull Societat de Socorsos Mutus dels Mestres Nacionals de Catalunya: el Consell ratifica el contracte estipulat entre aquesta Mútua i el Sindicat de Metges de Catalunya, contracte que fou publicat en el numero passat.

S'aprova un contracte d'igualia.

Es dona compte d'un conflicte mèdic plantejat al poble de Callús, que queda pendent d'arranjament esperant l'acceptació per part del poble i del metge d'unes bases de concòrdia que proposa el Sindicat.

El Dr. Moll lliura el dictamen respecte a l'as-

sumpte de Tarragona que queda damunt la taula.

Excusada l'assistència del Dr. Lluís Soler Canyelles de Tarragona i Raimond Sanromà president d'aquella Secció Comarcal i assistint el Dr. Eugeni Frias Roig de Catllar i un representant de l'Ajuntament d'aquest poble es passa a tractar del conflicte allí plantejat amb motiu de l'anada del senyor Joan Sellés Ras no sindicat. Es llegeixen les informacions facilitades pel Dr. Soler i Sanromà i després es invitat a parlar el Dr. Frias el qual exposa detalladament tots els incidents ocorreguts que són corroborats pel representant de l'Ajuntament. Absentats de la sala de sessions els Dr. Frias i el citat representant de l'Ajuntament el Consell acorda: sol·licitar del Dr. Santiago Sellés Ras que en el termini de 8 dies se serveixi visitar al president Dr. Puig i Sais, facultant a aquest per a exposar-li en nom del Consell l'opinió i les normes que el Sindicat té establertes per aquests casos a les quals no s'ha subjectat el Dr. Sellés per a establir-se a Catllar.

A prec de la Secció Comarcal de Reus, s'acorda autoritzar a totes les Seccions Comarcals

per a que avalin amb el seu segell els contractes d'igualada individual d'aquells companys que ho sol·licitin, i a l'objecte d'unificar dits segells s'acorda fer i repartir un segell per cada Secció Comarcal igual al del Sindicat, darrerament aprovat per la superioritat constant-hi a cada un el nom de la Secció Comarcal respectiva.

Contracte d'igualada: S'aprova el nou model facilitat pel Dr. Mestre Puig.

Admissió de socis: S'admeten socis els companys que consten en altre lloc d'aquest mateix número.

S'aproven les factures a pagar.

Caixa de Beneficència: Es concedeix a la Vi-dua Pierra que continui cobrant la pensió atorgada malgrat el seu fill no estigui ja subjecte al servei militar mentres aquest continui sense col·locació.

Es nomena al Dr. Josep Bonifaci Mora «patri» del fill de la Sra. Cristina Rocies vidua de Valenciano amb la missió especial de cercar-li i proposar al Consell un Col·legi on educar-lo.

Es nomena «patri» del fill de la Sra. Mercè Soler Vidua de Carles Agulló de l'Escosura, a la qual s'acorda concedir-li una pensió mensual de 50 pessetes durant sis mesos, al Dr. Joaquim Abelló Roset.

S'acorda concedir una nova subvenció de 135 pessetes al mes durant sis mesos a la Sra. vidua de Sampera.

Casal del Metge: Es dóna compte del canvi d'impressions tingut amb la ponència i es nomena la Comissió la relació de la qual va publicar-se en el número darrer del Butlletí.

Comissaria Sanitària: El Dr. Mestre Puig demana que el Sindicat gestioni amb el major interès prop dels Col·legis l'implantació a Barcelona de la Comissaria Sanitària creada en virtut de la real ordre del 31 de març proppassat.

El Secretari dóna compte de tots els assumptes pendents: ponències, comissions, serveis, acords, projectes, etc., dels quals es fa una àmplia revisió, fent nous nomenaments i ratificant-ne d'altres, quedant nomenats pels diferents serveis els companys dels quals es donà compte en la Secció «Noticiari» del Butlletí darrer.

Acta núm. 210

Dia 23 de juliol de 1925

President: Dr. Puig i Sais. — Secretari: Dr. Abelló. — Assistents: Dr. Moll, Dr. Bonifaci, Dr.

Riba de Sanz, Dr. Mestre Puig, Dr. Riera, Dr. Martí, Dr. Lucaya, Dr. Julià. — Excusats: Dr. Nubiola.

S'aprova l'acta anterior.

Es dóna compte de la correspondència de tràmit, entra la que figura una comunicació de la S. C. de Barcelona, ratificant el nomenament de Redactor del Butlletí a favor del Dr. Eladi Vila Cunyer.

Subscripció per l'adquisició de radium amb destí a l'hospital de Santa Creu: A prec de la Secció Comarcal de Barcelona i desitjant cooperar a aquesta obra s'acorda subscriure's amb 250 pessetes.

Es dóna compte del cas exposat pel company Marian Castellà de Guimerà i corroborat per la Secció Comarcal de Cervera, demanant el citat company que el Sindicat intervingui prop del poble esmentat per a obtenir la rehabilitació moral que creu necessària donat el procedir d'aquell poble que el considera vexatori per la seva dignitat professional, explicant a l'ensens l'intervenció que en el citat assumpte ha tingut el Dr. Josep Maria Frances de Vallfogona. S'acorda que mentres s'espera la resolució de la Secció Comarcal per ço que afecta al litigi entre els dos companys s'oficiï a l'Ajuntament de Guimerà en el sentit sol·licitat pel Dr. Castellà que es considera just.

Examinat novament el cas del company Cantó de Pobla de Claramunt en virtut d'unes informacions rebudes recentment s'acorda convocar al senyor Antoni Riu Coll del mateix poble per a exposar-li les informacions obtingudes i fer-li avinent els avantatges de guiar-se sempre per les normes del Sindicat i els inconvenients del seu incompliment.

Es dóna compte d'haver rebut la visita del Sr. Sellés de Catllar i que com a resultat de l'entrevista el Dr. Sellés va oferir no acceptar cap nou igualat dels que es desigualin del Dr. Frias. S'acorda acceptar l'ofertament del Dr. Sellés i convocar-lo novament així com al Dr. Frias per tenir-los al corrent de l'opinió del Sindicat en aquest assumpte.

Considerant que han desaparegut les circumstàncies que motivaren l'assumpte dels metges titulars de Vilafranca i que, per tant, no hi ha lloc a sostenir el conveni que va motivar, i atenent que ja han estat retornades als interessats excepte al Dr. Ricard Fortuny de Dalmau, les quantitats dipositades en virtut d'una de les clàusules del citat conveni, s'acorda que prèvia

consulta a la Secció Comarcal de Vilafranca del Penedès i sempre que aquesta no manifesti disconformitat en el termini màxim de 15 dies es retorni al citat Dr. Fortuny la quantitat que tenia dipositada, donant amb això com a definitivament resolt aquest assumpte.

Es delega al Dr. Josep Moll Ginfrer per a representar al Sindicat amb plens poders en el viatge d'estudi que un Grup de Metges verificaran a Alemanya.

S'admeten els socis que figuren en altre lloc d'aquest número.

S'aprova el moviment de Caixa i balanç de juny així com els comptes a pagar.

Servei de Crèdits: El Dr. Bonifaci, ponent d'aquest servei, llegeix unes bases de reglamentació, de les quals s'acorda repartir-ne còpia als consellers per al seu estudi.

Caixa de Beneficència: Es dona compte de la seva situació econòmica que s'aprova.

Es dona compte de la presa de possessió de la Comissió del Casal del Metge i s'acorda ampliar-la amb tres representants de la província

de Barcelona, nomenat-se els companys que figuren en altre lloc d'aquest mateix número.

Assisteix a la reunió el Dr. Tost, administrador del Butlletí, el qual dona compte que com a resultat del concurs verificat per encàrrec del Consell, per la revisió del preu d'impressió del Butlletí, havent trobat un avantatge en el preu ofert per la Tipografia Occitania s'havia establert un contracte amb aquesta Tipografia el qual llegeix i aprova el Consell quedant ratificat i vàlid en totes les seves parts.

A continuació dona compte que com a resultat del tanteig verificat respecte als preus dels anuncis del citat Butlletí creia convenient una reducció en el preu de la mitja plana, la qual aprova el Consell deixant-lo senyalat en 85 psetes.

I s'aixeca la sessió.

El consell a proposta del Dr. Tost acorda ratificar l'acord de l'acta 194 pel qual s'autoritza a l'Administrador del Butlletí per avançar les comissions de's anuncis amb un màxim de sis insercions.

Donatius per a la Caixa de Beneficència del Sindicat de Metges de Catalunya

 Laboratoris Iber-Americanos (subscripció mensual).	125 ptes.
De la casa Wassermann, id. id.	60 »
Laboratoris Busto, id., id.	60 »
Productes VIAN, id. id.	50 »
Institut de Biologia i Seroteràpia IBIS, id., id.	50 »
Institut Bioquím. Hermes, id., id.	50 »
Bacilina Búlgara P. Gonzalez M. i Suarez. - Insulina G. S. (Diabetis) Sérum Liquid curatiu antifòdic RODET id., id.	50 »
A. Gamir, Sil-al, Bardanol, id., id.	30 »
Ferrum Serra Millàs id., id.	30 »
Carlo Erba, Milan, id., id.	25 »
Laboratoris Andrómaco - (GLEFINA - TONIC SALVE) (donatiu mensual).	25 »
Dr. Ornos Soler, de Reus Novocarrel antisèptic electrolític i de Carrel; Nasaleina Duncans, pomades antisèptiques nasals; Lactagenina, reconstituent i galactogen complet	25 »
J. Vintó Guardiola, Bacilactel comprimits i Arrenoglicol granulat i injectable	25 »
Farmacia i Laboratori J. Fillat - Barbastro Hemosil	10 »
Tayà i Bofill	10 »
Laxant i depuratiu vegetal FLOR DE TUCUMAN	10 »

Moviment de Caixa del Sindicat de Metges de Catalunya en juny de 1925

ENTRADES

Ròssec anterior.	171'15
Per quotes de soci.	750'—
» » S. Comarcal de Barcelona.	82'50
» anuncis en el Butlletí	4.316'95
» » la Guia Mèdica	2.411'30
Al servei de crèdits	42'—
A la Caixa de Beneficència	1.605'25
Retirat de la Caixa d'Estalvis	5.900'—
Del Col·legi, pel servei de Tresoreria	82'—
De la Mutual Mèdica pel servei administratiu	500'—
De la Comarcal de Barcelona per atencions varies	130'—

SORTIDES

Dipositat a la Caixa d'Estalvis	1.576'15
Butlletí { Impressió	2.225'—
Encaixos, remesa, comissions, despeses menors.	332'40
De la Caixa de Beneficència per donatius varis.	1.005'—
Per la Caixa de Previsió dels empleats	59'25
Per atur forços	100'—
Pel Servei de Crèdits	76'50
A l'Advocat 10 % s/ 2.895'— de crèdits cobrats	289'50
A la Caixa de Beneficència 5 % crèdits cobrats	144'75
Per compte de la S. C. de Barcelona	555'—
A la C. Beneficència 5 % s/ ptes. 750	37'50
Donatiu al Montepio dels Carters	150'—
A varis recaptadors	296'55
Correspondència rebuda, enviada, telefonemes, telegrames, girs	133'45
Personal { Cuitart 425 + 212'50	
Mas. 450 + 225'—	
Gasolivé 300 + 150'—	
Salut 125 + 62'50	
Macia 200 + 100'—	
Ayné 25 + 12'50	
Prío 15 + 7'50	2.310'—
Lloguer	250'—
Material imprès s/ factura.	
Irández	1.958'—
Treballs de fusteria	71'—
Estampació de plaques	93'90
Als Delegats assistents a la Assemblea	2.007'95
Al Dr. Mestre Puig per assistència Junes	40'—
Al Dr. Martí per id. id.	222'—
Al Dr. Lucaya per id. id.	100'—
Locomoció	24'40
Netejar i cuidar màquines escriure I semestre	15'—
Tres cintes negres fixes per a màquina escriure	14'25
Treballs de pintor s/ factura	37'—
Propines varies	2'55
Efectes timbrats	24'25
Prensa	10'00
Efectes d'escriptori	36'05
Despeses propaganda (tec).	788'70

Despeses generals

TOTAL PESSESES 15.991'15

 Ròssec 14.986'10
 1.005'05
 TOTAL PESSETES 15.991'15

Noticiari

Subscripció per l'adquisició de radium amb destí a l'Hospital de Santa Creu.—El Consell del Sindicat ha acordat concórrer a aquesta subscripció amb la quantitat de 250 pessetes.

* * *

Excursió Científica professional a Alemanya.—Organitzada per un Grup de metges aquesta excursió, el Sindicat hi és representat pel company Josep Moll Ginfrer, el qual porta així mateix la representació del Col·legi de metges de Barcelona.

* * *

Nova impremta.—Havent cregut convenient el Consell del Sindicat de Metges de Catalunya practicar una revisió dels preus d'impressió del Butlletí, ha celebrat un concurs entre diverses impremtes i, havent obtingut com a resultat una important rebaixa en el preu, s'ha confiat a la Tipografia Occitània, la qual se n'ha encarregat des del present número.

* * *

Rectificació a la Guia de 1925.—A la llista de metges forans per ordre alfabètic de pobles, a *Sant Andreu de la Barca* diu «Vacant», i ha de dir: *Jaume Vila Alvarez*, que és el company que ocupa aquella plaça.

A la mateixa llista, en el poble de *Balsareny* (prov. Barcelona), consta el doctor Daniel Matamoros, en lloc del doctor *Joan B. Sansa Morros*, que és el company que ocupa la plaça.

* * *

Moviment de socis.—Durant el proppassat mes de juliol, han ingressat al Sindicat de Metges de Catalunya els següents companys, previ informe favorable de les Seccions Comarcals corresponents:

De la de Lleyda: Francesc Blavia Pintó, Mavicens Arcusa Masip, Josep Bach Escofet, Francesc Domènech Camrubi, Ferran Faixat Plà, Ramón Folch Sabater, Joan Navarro Sirat, Antoni Pont Molins, Aleix Roca Casas, Eduard Sanchez de Borja, Salvador Sansano Izquierdo, Pere Domingo Sanjuan, Miquel Paré Ferran, Pere Francesc Salvà Salvà i Pere Solanellas Mas.

De la de Berga: Josep Traserra Cabanes.

De la de Camp del Vallés: Emili Iglesias Coll.

De la de Cervera: Víctor Manuel Salagay.

De la de Lleyda: Francesc Flavia Pintó, Manuel Mercé Sendra i Prudenci Montagut Guiu.

De la de Sant Feliu del Llobregat: Jaume Vila Alvarez.

De la de Tortosa: Alfons Canicio Garcia, Rafael Cases Mayor, Francesc Segura Chavarria, Josep Maria Cartes Mur, Manuel Gómez Garriga, Antoni Llorca Piñol i Frederic Llorca Piñol.

De la de Vilanova i Geltrú: Manuel Vázquez del Valle.

* * *

Caixa de Beneficència.—Durant el proppassat mes de juliol, el Sindicat ha fet efectives a metges i famílies, de metges, no pertanyents a la Mutual Mèdica, que es troben en precària situació, les següents quantitats:

Dr. Catà, 100 pessetes.

Dr. Figuerola, 150 pessetes.

Dr. Garcia, 200 pessetes (2 mesos).

Dr. Vila, 100 pessetes.

Sra. Neus Musté, 50 pessetes.

Vídua Dalmau, 100 pessetes.

Vídua Franquesa, 50 pessetes.

Vídua Canela, 50 pessetes.

Vídua Gibert, 100 pessetes.

Vídua Ordeix, 150 pessetes.

Vídua Pierra, 50 pessetes.

Vídua Sampera, 105 pessetes.

Vídua Valenciano, 50 pessetes.

Vídua Vila, 100 pessetes.

Que són un total de 1,355 pessetes.

* * *

Index d'anunciants.—Preguem a tots els companys que fixin la seva atenció i tinguin sempre presents els anunciants del nostre Butlletí, que en el present número són els següents:

Productes Serono i Ergon.

Institut Roger.

Serum Arrhenostrínic i Antiesclerogen.

Antiphlogistine.

Polifosforina. — Bioforcil. — Iodhemoglobina. — Leguminal. — Bromhemoglobina. — Seroforcil.

Glefina.—Tonic Salve.

Termes Orión.

Carbolan.—Toluden.—Eupartol.—Arterol.—Gran Balneari Vil·la Engracia.—Gragees Ordís.

Glaxo.

Essència de pollastre i de vaca "Brand"

Treosan.—Gra-Mil.—Lactéol.

Bismuthoidol.—Cereo.—Licitina Ejarque.—Farmàcia Moll.—Iodofostan.—Anafimia.—Farina

lacteada Nestle.—Productes de Trouette — Perret.

Aliment "Eles".—Institut Claramunt.—Productes Carlo Erba.

Sil-al.—Bardanol.—Elixir Gomenol, Injeables i Cereo-Lactina J. Climent.—Bronquiolina.—Irrigol.—Pastilles Miraton.—Pulmeserum Bailly.

Productes Maurice Leprince: Cascarine, Guipsine, Eumictine, Píndoles del Dr. Sejournet, Rhomnol, Nev-Rhomnol, Arsycodile, Nev-Arsycodile i Ferrocodile.

Poli-Alcalinos i Alba-Crema Comas.—Enofosforina Serra.—Solució "Calcàreas" Rowe.—Hemosil - Fillat.—Hipoposfits Sant Jordi.

Institut Llorente.—Instruments cirugia Drapier.

Productes "Tbys".—Laboratori d'Anàlisi Clí-

nics del Dr. E. Fernàndez Pellicer.—Elixir Dalmasas.—Vaselatum.—Cloropol.—Eczematura.

Cardiogeno.—Productes Munté.

Productes del laboratori F. Mirabent i Cia. Clorogeno Lumen.—Rubinat-Llorach.—Uromil.

Pantopon «Roche».—Digalène «Roche».

Iodarsol.

Solució Pautauberge i Kolarsine (Pautamberge). Solució boro-tàtrica i Solució de Triyodur d'arsènic.

Recalcium.—Matrol.—Neumotonic.—Milfo.—Neave.—Nujol.

«Institut Ginecos» S. A.

Aseptona.—Arrenoglicol.—Bacilactel.—Fagifor - Cito.—Elixir Veronal.

Pansulina Fornet.—Llet condensada "El Pagès".—Sacer-San «Celsus».—Bismogenol.

Encaix "Hemosil"

Seccions comarcals

Gandesa

DELIMITACIO DE PARTITS MEDICS

En la Junta General Comarcal celebrada el dia 8 del proppasat mes de juliol, es va acordar la següent delimitació de partits mèdics:

Ribarroja. — 1938 habitants. — Plaça d'un metge.

Flix. — 2252 habitants. — Plaça de 2 metges, si la fàbrica Electroquímica contribuïx al manteniment d'un com en l'actualitat.

Ascó. — 2426 habitants. — Plaça d'un metge.

Mora d'Ebre. — 3789 habitants. — Plaça de 2 metges.

Benissanet. — 1900 habitants. — Plaça d'un metge.

Miravet. — 1868 habitants. — Plaça d'un metge.

Bot. — 1472 habitants. — Plaça d'un metge.

Pinell. — 1900 habitants. — Plaça d'un metge.

Fatarrella. — 2252 habitants. — Plaça d'un metge.

Corbera. — 2099 habitants. — Plaça d'un metge.

Batea. — 3049 habitants. — Plaça de dos metges.

Villalba. — 1824 habitants. — Plaça d'un metge.

Gandesa. — 3767 habitants. — Plaça de dos

metges però per ésser cap de partit n'hi corresponen dos més.

Frat de Compte. — 872 habitants. — Plaça d'un metge.

Pobla de Masaluça. — 1015 habitants. — Plaça d'un metge.

Arnés. — 1218 habitants. — Plaça d'un metge.

Caseras. — 919 habitants. — Plaça d'un metge.

Horta de Sant Joan. — 2532 habitants. — Plaça d'un metge.

Aquesta classificació ha estat feta tenint en compte la pobresa de la comarca ja que el número d'habitants fixat a cada partit segons l'últim cens en realitat està disminuït en un 15 a un 30 per cent.

Es publica la precedent Delimitació de partits mèdics de la Secció Comarcal de Gandesa i es prega a tots els companys als quals pugui afectar la delimitació que hi vulguin fer alguna observació o presentar algun recurs a la mateixa, que es serveixin fer-ho per tot el proper mes de setembre a l'objecte que el Consell del Sindicat una volta transcorregut aquest termini pugui obrar en conseqüència i resoldre en definitiva.

Mutual Mèdica

Expedient número catorze

Sr.:

Vista la demanda de la família del soci mort Rafel Arenas Machuca, i als atectes del cobrament dels socorsos reglamentaris.

Resultant que En Rafel Arenas Machuca, natural de Madrid, nat el dia primer de maig de 1888, estava inscrit a la Secció de Vida, amb el número 196 del Grup I i amb el número 158 del Grup II.

Presentats els documents següents:

A) Certificat del dia 29 de maig de 1925, amb pòlissa de classe octava, núm. E. 7525703, lliurat pel senyor Josep de Rabassa i Ortega, Jutge Municipal de Reus, en el qual consta que En Rafel Arenas Machuca, de 37 anys de edat, fill de Vicens i Rufina, natural de Madrid, casat amb Lluïsa Blazquez Pintos i de qual matrimoni ha tingut tres fills: Rafel, difunt, i Merce i Lluïsa, vius, morí a les dinou hores del dia 25 de maig de 1925, a conseqüència de tífus.

B) Certificat del dia 8 de juny de 1925, expedit per Artur Gual Joher, Jutge municipal suplent del districte de Llotja de la ciutat de Barcelona, extès en un paper timbrat B. 3.712.862 i amb pòlissa de octava classe, en el qual consta que el dia 14 d'agost de 1914 es celebrà el matrimoni de Rafel Arenas Machuca amb Lluïsa Blazquez Pintos.

C). Certificat del dia 3 de juny de 1925, expedit per Josep de Rabassa i Ortega, Jutge municipal de la ciutat de Reus, extès en paper segellat núm. F. 5.391.560 i amb pòlissa de classe octava, en el qual consta que Lluïsa Blazquez Pintos viu en el dia de la data.

Acreditada la mort del soci En Rafael Arenas Machuca.

Resultant que a la seva mort fruïa de tots els drets reglamentaris com a inscrit als Grups I i II de Vida de la MUTUAL MEDICA.

Resultant que el soci sinistrat està comprès en l'apartat C. de l'article tercer del Reglament per quant no feu la designació per escrit de beneficiaris expressos conforme determina l'apartat B. del mateix article del propi Reglament.

Resultant l'existència de la vídua Lluïsa Blazquez Pintos.

Entenent que, a tenor de dit apartat C. de l'article tercer del Reglament, correspon a dita vídua, i, en son defecte per mort, als seus successors per l'ordre establert pel propi apartat C. de l'article tercer el subsidi o socors de Vida estatut per l'article 8 del Reglament.

Resultant que el soci mort, En Rafel Arenas Machuca, no s'havia acollit a la facultat que atorga l'article 9 del Reglament que tracta de la forma de pagament dels socorsos del Grup II de Vida.

Vistes les disposicions pertinents al cas,

PROCEDEIX

Primer: Que s'aprovi el present expedient.

Segon: Que es destinin *Vint mil pessetes* i s'inverteixin en valors, per tal de produir la pensió de *duescentes pessetes* mensuals tal i conforme tot ho disposa l'article 8 del Reglament.

I Tercer: Que mensualment es lliurin *duescentes pessetes* en concepte de pensió, durant els cent vint mesos consecutius següents al de la mort d'En Rafel Arenas Machuca, a la senyora Lluïsa Blazquez Pintos, i, en son defecte per mort, als beneficiaris senyalats en l'apartat C. de l'article 3 del Reglament, els quals, en son temps i en son cas, hauran d'ésser aprovats per acord del Consell Administratiu.

El que sotmeto al més alt criteri del Consell Administratiu.

Barcelona, 18 de juliol de 1925.

EL SECRETARI,

R. Taxonera

El Consell Administratiu, en sessió del dia d'avui, conformant-se amb el criteri sustentat i resolució proposta en el present expedient, l'aprova en tots els extrems.

Barcelona, 20 de juliol de 1925.

Ll. Celis.

R. Taxonera.

Consell Administratiu

Acta núm. 84

President: Dr. Lluís Celis Pujol.

Secretari: Dr. Ramon Taxonera Santasusagna.

Assistents: Dr. Aquilué, Dr. Birba, Dr. Tost, Dr. Palau, Dr. Masriera, Dr. Castells, Dr. Ribas, Dr. Riba de Sanz.

Excusats: Dr. Corachan.

S'aprova l'acta anterior.

Es dona compte i s'exhibeixen els resguards corresponents d'haver constituït els dipòsits reglamentaris per les defuncions dels companys Montserrat Vallet i Xiró, Salvador Rafols i Raventós, Joan Bta. Pifarré i Minguell.

Es crida a la sala de sessions el Dr. Tomas Grau i Palà, d'Igualada, convocat expressament en virtut de l'acord de la darrera sessió. A prec de la Presidència, el Dr. Grau exposa detalladament tot el succeït en el seu cas, lamentant-se de l'acord de l'acta número 78, motivat per la seva lletra del 3 d'abril, que fou escrita per una mala interpretació del funcionament de la MUTUAL, atribuint-ho a deficiència de les explicacions que se li varen donar a l'ingressar. Comprovada la confusió soferta pel Dr. Grau, la presidència explica el funcionament dels diferents Grups de la Secció d'Invalidesa, d'acord amb el Reglament, i s'acorda fer constar que la seva baixa de la MUTUAL MEDICA fou per la seva voluntat i no per falta de pagament, tota vegada que no l'interessa pertànyer solament al Grup I d'Invalidesa, sinó als tres Grups que tenia sol·licitats, no havent pogut el Consell concedir la seva admissió als Grups II i III de la mateixa Secció.

Son admesos socis:

Grup I	d'Invalidesa	del n.º	1388	al	1418	inclusius
» II	»	»	»	1004	»	1018
» III	»	»	»	714	»	727
» IV	»	»	»	292	»	313
» I de Vida	»	»	»	637	»	645
» II	»	»	»	355	»	368

entre aquestes admissions figuren les dels Drs. Abraham Maqueda Muñoz, dels Grups II-III d'Invalidesa i I-II de Vida, i Pere Bover Plana, del Grup II de Vida, ambdós per informe facultatiu complementari favorable.

S'acorda deixar sobre la taula les sol·licituds dels Drs. Salvador Cardenal Fernández, Josep

Bach Escofet, del Grup I d'Invalidesa, i Jaume Guerra Estapé, dels Grups I d'Invalidesa i I de Vida.

S'acorda demanar informe facultatiu complementari per les següents sol·licituds:

Jaume Curell Sampera, del Grup I d'Invalidesa; Joan Bonet Serrat, dels Grups II Invalidesa i I-II de Vida; Josep Sentis Aguiló, del Grup III d'Invalidesa; Josep Maria Cortada Morera i Iu Julià Prats i Ramon Pla Armengol, del Grup I d'Invalidesa.

Causa baixa per defunció el Dr. Hermenegild Cirera Salse. (Grup I Inv.).

Causen baixa per falta de pagament, els Drs. Salvador Esquena Forroll (Grup III Inv.) i Josep Ribot Brunet (Grup IV Inv.).

Es dona compte de les altes per Invalidesa presentades des de l'última sessió, que són:

Hermenegild Cirera Salse (Grup I Inv.), per defunció ocorreguda el 19 d'abril darrer, i Josep Lentini Diaz (Grup III Inv.). I de les baixes per igual concepte presentades durant el mateix temps, que són: Lluís Comas Bach i Josep Escarda Sinosiain (Grup III Inv.).

Es dona compte d'una comunicació del doctor Francesc de A. Sauquet, participant el seu trasllat, per prescripció facultativa, a Tossa de Mar.

Es dona compte d'una comunicació de l'invalid Dr. Josep Lentini Diaz, renunciant els subsidis devengats el mes de juny. S'acorda comunicar-li l'agraïment del Consell.

S'examina la situació de tots els invàlids viants.

El Dr. Aquilué dona compte del resultat de la visita d'inspecció efectuada a l'invàlid Angel Gich Rojals.

S'acorda demanar a la Secció Comarcal de Reus que verifiqui una visita d'inspecció a l'invàlid Francisco Llauredó Muntaner.

S'acorda demanar al company Salvador Armendarès Torrent de Vilafranca del Penedès que faci una visita d'inspecció a l'invàlid Cristòfor Santacana Vallès.

Es concedeix una pròrroga per la presentació de la justificació periòdica d'invàlid al doctor Joaquim Sau Pagés.

S'aprova l'expedient instruït per la mort del soci Rafel Arenas Machuca, del Grup II de Vida, acordant-se constituir el dipòsit reglamentari.

S'acorden les prorrates a cobrar el proper mes d'agost, que són:

Grups	Socorsos devengats	Socis resultants de la present sessió	Prorrates
I invalidesa	2370 pessetes	1363 socis	1'75
II »	1530 »	991 »	1'55
III »	680 »	712 »	1'—
IV »	25 »	312 »	0'10
I de vida	27820 »	618 »	20'— màxima
II »	10000 »	362 »	20'— »

als socorsos devengats al Grup I de Vida hi han sumats els remanents del mes anterior, que són 17.820 pessetes, quedant un sobrant de 15.460 pessetes en el Grup I de Vida, i de 2.760 pessetes al Grup II de Vida.

Per acord de l'última Junta General celebrada el mes de juny, queden condonades amb càrrec al Fons Mixte, totes les prorrates de tots els Grups que haurien de fer efectives els socis en el proper mes d'agost.

S'aprova el moviment de Caixa i Balanç de juny darrer.

S'acorda que en els casos que un sol·licitant que resideixi fora de Barcelona hagi d'ésser objecte d'informe facultatiu complementari, tenint en compte la molèstia que li pot ocasionar el compliment de l'acord de data 19 de gener proppassat, pugui ésser complimentat el nou dictamen per aquell que el Consell designi.

I s'aixeca la sessió.

Moviment de caixa de la Mutual Mèdica durant el mes Juny de 1925

ENTRADES				SORTIDES	
Ròssec			556'—	Dipositat a la Caixa d'Estalvis	15.933'10
Per quotes Garantia	I Invalidesa		132'—	Per pensions anticipades	1.100'—
	II »		156'—	Per subsidis	5.265'—
	III »		96'—	Tornat al Dr. Masnou quota garantia	
	IV »		204'—	I grup Vida	60'—
	V »		72'—	Liquidació del compte de dipòsits voluntaris	2.427'60
Per quotes Compensació	I »		304'45		
	II »		909'90	DESPESES GENERALS:	
	III »		495'30	Despeses generals per liquidació d'alguns	
	IV »		498'20	dipòsits voluntaris	4'05
Per quotes Garantia	I Vida		420'—	Al Sindicat per serveis d'administració	500'— 504'05
	II »		180'—		
	III »		120'—		
Per quotes Compensació	I »		3.137'65		
	II »		4.510'15		
Per quotes mensuals			8.864'95		
Retirat de la Caixa d'Estalvis			6.500'—		
					25.289'75
				Ròssec	1.866'85
					27.156'60
			27.156'60		

Moviment provisional dels Fons de la Mutual Mèdica Juny de 1925

SITUACIÓ DELS FONDS

DISPONIBLES	Pessetes: 41.536'21
Existència a la Caixa Social	1.866'85
Existència a la Caixa de P. i d'Estalvis	32.919'88
Existència a la S. A. Arnús-Garí	2.255'88
Existència al Banc de Catalunya	2.488'60
Existència al Banc d'Espanya	2.005'—
REALITZABLES	Pessetes: 304.667'15
Dipositat al Banc d'Espanya en Fons Públics per un valor nominal de pessetes 313.500	288.970'—
Terminis mensuals de pensions de vida anticipats	6.341'15
Rebuts en curs de cobrament	9.356'—

Pessetes: 346.203'36

ESTAT DELS FONDS

FONS GARANTIA INVALIDESA	Pessetes: 40.884'—
I Grup	16.428'—
II »	11.880'—
III »	8.472'—
IV »	3.780'—
V »	324'—
FONS GARANTIA VIDA	Pessetes: 60.660'—
I Grup	36.900'—
II »	21.420'—
III »	1.800'—
IV »	300'—
V »	240'—
FONS COMPENSACIÓ INVALIDESA	65.622'65
I Grup	21.617'90
II »	25.078'75
III »	15.475'50
IV »	3.450'50
FONS COMPENSACIÓ VIDA	152.426'80
I Grup	84.265'90
II »	68.160'90
FONS MIXTE	26.609'91

Pessetes: 346.203'36

Moviment de socis

ADMISSIONS

GRUP I D'INVALIDESA

- 1383.—Bautista Garcia, Francesc.
- 1384.—Gargallo Salabre, Lluís.
- 1385.—Maqueda Muñoz, Abraham.
- 1386.—Peleato Cosano, Josep Maria.
- 1387.—Tallada Cachot, Lluís.
- 1388.—Arcusa Masip, Vicens.
- 1389.—Martínez Espar, Enric.
- 1390.—Blavia Pintó, Francesc.
- 1391.—Blay Pigrau, Andreu.
- 1392.—Brunet Casellas, Josep.
- 1393.—Canicio García, Ildefons.
- 1394.—Martorell Carbonell, Pelai.
- 1395.—Cases Mayor, Rafel.
- 1396.—Claret Masachs, Pau.
- 1397.—Coderque Amorós, Lluís.
- 1398.—Domènech Camrubi, Francesc.
- 1399.—Faixat Plà, Francesc.
- 1400.—Folch Sabater, Ramon.
- 1401.—Gramunt Puig, Lluís.
- 1402.—Mercè Sendra, Manuel.
- 1403.—Monforte Vives, Ramon.

- 1404.—Montagut, Guiu, Prudenci.
- 1405.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 1406.—Navarro Sirat, Joan.
- 1407.—Oltra Miralles, Ferran.
- 1408.—Pi Suñer, August.
- 1409.—Pont Molins, Antoni.
- 1410.—Riba Julià, Juli.
- 1411.—Ribalta Vilaplana, Antoni.
- 1412.—Roca Casas, Aleix.
- 1413.—Sanchez de Borja, Eduard.
- 1414.—Sansano Izquierdo, Salvador.
- 1415.—Segura Chavarria, Francesc.
- 1416.—Seix Miralta, Tomas.
- 1417.—Vanrell Cruells, Francesc.
- 1418.—Alcaraz Espinet, Josep.

GRUP II D'INVALIDESA

- 994.—Aragonès Pifarrè, Josep.
- 995.—Bautista Garcia, Francesc.
- 996.—Casamada Mauri, Ignasi.
- 997.—Escofet Mongay, Ferran.
- 998.—Ferran Janer, Joan.

- 999.—Gargallo Salabre, Lluís.
- 1000.—Masriera Guardiola, Guillem.
- 1001.—Peleato Cosano, Josep Maria.
- 1002.—Solà Carrió, Ricard.
- 1003.—Tallada Cachot, Lluís.
- 1004.—Blavia Pintó, Francesc.
- 1005.—Blay Pigrau, Andreu.
- 1006.—Claret Masachs, Pau.
- 1007.—Martínez Espar, Enric.
- 1008.—Mercè Sendra, Manuel.
- 1009.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 1010.—Oltra Miralles, Ferran.
- 1011.—Riba Julià, Juli.
- 1012.—Riba de Sanz, Joaquim de
- 1013.—Ribalta Vilaplana, Antoni.
- 1014.—Roca Casas, Emili.
- 1015.—Segura Chavarria, Francesc.
- 1016.—Seix Miralta, Tomas.
- 1017.—Maqueda Muñoz, Abraham.
- 1018.—Alcaraz Espinet, Josep.

GRUP III D'INVALIDESA

- 710.—Forcada Gelabert, Francesc.
- 711.—Masriera Guardiola, Guillem.
- 712.—Vidiella Crous, Josep Ramon.
- 713.—Tallada Cachot, Lluís.
- 714.—Alcaraz Espinet, Josep.
- 715.—Blavia Pintó, Francesc.
- 716.—Cirer Salse, Marian.
- 717.—Dasveus Farell, Camil.
- 718.—Mercè Sendra, Manuel.
- 719.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 720.—Riba Julià, Juli.
- 721.—Roca Casas, Aleix.
- 722.—Segur Sauret, Josep Maria.
- 723.—Segura Chavarria, Francesc.
- 724.—Seix Miralta, Tomas.
- 725.—Vintró Bellvé, Joaquim.
- 726.—Maqueda Muñoz, Abraham.
- 727.—Aguilar Lanau, Lluís.
- 728.—Nunell Font, Eusebi.

GRUP IV D'INVALIDESA

- 280.—Albaladejo Guardiola, Carles.
- 281.—Cambra Alberti, Sixte.
- 282.—Cardelús Costa, Esteve.
- 283.—Casanovas Jover, Francisco P.
- 284.—Estadella Arnó, Josep.
- 285.—Isamat Vila, Fabià.
- 286.—Isern Galceràn, Jesús Maria.
- 287.—Juny Figuerola, Miquel.
- 288.—Masriera Guardiola, Guillem.
- 289.—Pujadas Fabregat, Antoni.

- 290.—Sanvicens Gil, Ramon.
- 291.—Tallada Cachot, Lluís.
- 292.—Agusti Planell, Pau.
- 293.—Alcaraz Espinet, Josep.
- 294.—Caballero Fernández, Just.
- 295.—Cirera Salse, Marian.
- 296.—Colomé Baquer, Domenec.
- 297.—Comes Vilapriñó, Josep.
- 298.—Corominas Illa, Candi.
- 299.—Costa Sagué, Pere.
- 300.—Dasveus Farell, Camil.
- 301.—Figuls Sala, Joan.
- 302.—Garcia Teixidó, Josep Maria.
- 303.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 304.—Abad Valdés, Josep.
- 305.—Pellicer Sala, Josep.
- 306.—Riba Julià, Juli.
- 307.—Riera Soler, Miquel.
- 308.—Roca Casas, Aleix.
- 309.—Seix Miralta, Tomas.
- 310.—Sotorra Salvadó, Ferran.
- 311.—Vilardell Permanyer, Jacint.
- 312.—Vintró Bellvé, Joaquim.

GRUP I DE VIDA

- 635.—Colàs Mateo, Ferran.
- 636.—Oliveras Quintà, Joaquim.
- 637.—Cases Mayor, Rafel.
- 638.—Cirera Sala Marian.
- 639.—Martínez Espar, Enric.
- 640.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 641.—Piña Aguiló Raimond.
- 642.—Quadras Bordes, Maria Lluís.
- 643.—Seix Miralta, Tomas.
- 644.—Maqueda Muñoz, Abraham.
- 645.—Agusti Planell, Pau.

GRUP II DE VIDA

- 354.—Oliveres Quintà, Joaquim.
- 355.—Caballero Fernández, Just.
- 356.—Castells Fabrega, Hermeni.
- 357.—Cirer Sala, Marian.
- 358.—Draper Alfaras, Joan.
- 359.—Duran Vidal, Isidre.
- 360.—Maqueda Muñoz, Abraham.
- 361.—Martínez Espar, Enric.
- 362.—Navarro la Rosa, Manuel.
- 363.—Segur Sauret, Josep Maria.
- 364.—Seix Miralta, Tomàs.
- 365.—Vintró Bellvé, Joaquim.
- 366.—Riba de Sanz, Joaquim de.
- 367.—Bover Plana, Pere.
- 368.—Ardevol Miralles, Emili.

Socorsos devengats durant el mes de juny de 1925

	GRUPS					
	INVALIDESA				VIDA	
	I	II	III	IV	I	II
Miquel Cabeza Samsó, de Barcelona.	150					
Lluís Altés Sabater, de Mediona	150	150				
Angel Rabadà Mayné, de Tarragona	150	150				
Joan Lladó Montaner, de Lleyda	150	150				
Francesc Llauredó Montaner, de Reus	150	150				
Ermengol Alba Pons, de Barcelona	100	100				
Enric Sánchez Comendador, de Barcelona	150					
Cristòfor Santacana Vallés, de Vilafranca del Penedès	150	150				
Eudald Puig Deulofeu, de Sant Vicens dels Horts	150					
Modest Capdevila Torrell, de Vilaplana	150	150	150			
Norbert Llinàs de la Tejera, de Sant Boi del Llobregat	150	150	150			
Angel Gich Rojals, de Barcelona	150	150	150			
Esteve Forn Salleràs, de Roses.	150					
Manuel Mir Galavotti, de Barcelona.	150	150	150			
Feliu Sotorra Massó, de Sabadell	150					
Josep Lentini Diaz, de Barcelona	150	150	150			
Josep Mir Marcet, de Sabadell	150					
Joaquim Sau Pagès, de Molló	130					
Alexandre Fries Roig, de Reus	55	55	55			
Josep Pàquez Sanchez, de Barcelona.	25	25	25	25		
Rafael Arenas Machuca, de Reus					10.000	10.000
	2.710					
A deduir per socorsos devengats indegudament per defunció de N' H. Cirera notificada amb retràs.	190					
	2.520	1.680	830	25		
A deduir per renúncia d'En Josep Lentini.	150	150	150			
TOTAL PESSETES	2.370	1.530	680	25	10.000	10.000

QUOTES corresponents al mes d'agost de 1925

Quotes del mes de la data

VIDA

Quota mensual de cada grup

21'—	21'—	—	—	—
I	II	III	IV	V
21'—	42'—	—	—	—

INVALIDESA	Quota mensual de cada grup	I	2'75	23'75	44'75	—	—	—
			2'55	5'30	26'30	47'30	—	—
			2'—	7'30	28'30	49'30	—	—
			1'10	8'40	29'40	50'40	—	—
			—	—	—	—	—	—

Quotes mensuals corresponents a les diverses

Promitjos mensuals desde la fundació

VIDA

Promitg mensual de cada grup

7'12	4'56	—	—	—
I	II	III	IV	V
7'12	11'68	—	—	—

INVALIDESA	Promitg mensual de cada grup	I	2'—	9'12	13'68	—	—	—
			1'85	3'85	10'97	15'53	—	—
			1'48	5'33	12'45	17'01	—	—
			1'02	6'35	13'47	18'03	—	—
			—	—	—	—	—	—

Promitjos mensuals corresponents a les diverses

NOTA: En la darrera Junta General celebrada el propassat mes de juny va acordar-se condonar totes les prorrates corresponents al present mes d'agost.
L'import del **rebut mensual** està en l'encreuament de la ratlla horitzontal corresponent al grup d'Invalidesa amb la ratlla vertical corresponent al grup de Vida.

Col·legis de Metges de Catalunya

Obligatòria la col·legiació per R. O. del 22 febrer de 1921

DEL DE BARCELONA

Extracto de las sesiones

Acta núm. 525

A las 22 horas del día 16 de junio de 1925, se reúne la Junta de Gobierno, con asistencia de los señores Pons Freixa, Moll, Birba, Peyrí, Tost, Díaz Bonilla, Masip, Bretón, Vilardell, Mestre Puig, Folch, Suriñach, Marimón, Mestre Artigas y Argemí, bajo la Presidencia del Doctor don Felipe Proubasta y actuando de Secretario el que lo es don Melchor Parrizas Torres.

Abierta la sesión, se lee y aprueba el acta de sesión anterior, correspondiente a la celebrada el día 19 de mayo último.

Se dá cuenta de correspondencia de trámite.

Son admitidos socios colegiados, mediante votación secreta, los señores: don Enrique Cosp Sirvent, don Antonio Fossas Coll, don Alfredo Steegmann Mompert, don José Recasens Ferrer, don Manuel Hermoza Cuba, don Pedro Babot, Boixeda, don Enrique Lience Basil y don Isidro López Sanz, de Barcelona; don Alfredo Sellés Baró, de Granollers; don Antonio Bayés Vayreda, de Vich; don José Sabater Centelles, de San Sadurní de Noya, y don Antonio Riu Coll, de Pobla de Claramunt.

Causa baja de colegiado, por fallecimiento, el médico don Salvador Ràfols Raventós, de Vilafranca del Panadés.

Se aprueba el estado de cuentas del pasado mes.

Son aprobadas las siguientes facturas: dos de Roldós y Compañía, de pesetas 11'55 y 147'85, por gacetillas publicadas en la Prensa; Una de Bertrán y Garí Florensa, de pesetas 73'20, por material y arreglos eléctricos; otra de la Ideal Mecanográfica, de pesetas 7'50, por limpieza y arreglo máquina escribir.

El señor Secretario dá lectura al reparto del déficit de tributación por patentes de la clase

médica de los distritos judiciales de Berga, Tarrasa, Vich y Vilafranca del Panadés, que propone la Comisión de Partido de cada uno de los mencionados.

La Junta aprueba por unanimidad los precedentes repartos y acuerda comunicarlos al señor Administrador de contribuciones y señalar la celebración de la Junta de reclamación de agravios, para el próximo día 20 a las 18 horas; anunciándolo el Boletín Oficial de la Provincia.

Se dá cuenta de una instancia remitida al Administrador de Rentas Públicas de esta Provincia, comunicándole lo que previene el artículo 12 de los vigentes Estatutos de Colegios Médicos, y suplicándole, que de conformidad con lo que en el mismo se establece, no sea tramitada ninguna patente de médico que no sea por conducto del Colegio.

Se acuerda expedir los certificados solicitados por los señores médicos don Francisco Dalit Riba, don Luis G. Castells Bosch, don Ricardo Grau Vall, don José Planas Molins, don José Jaén Díaz, don Tomás Font Torralbas, autorizándoles para el ingreso en el Cuerpo de Médicos Titulares.

Se dá cuenta de la constitución de la Sección de Titulares de este Colegio y del nombramiento de los señores don José Mestre Puig, Presidente; don Felio Villarrubias Viada, Vice-Presidente, y don Alfredo Canal Comas, Secretario, para formar la Junta de la citada Sección.

Se acuerda informar favorablemente la solicitud formulada a la Caja de Beneficencia del Sindicat de Metges de Catalunya, por el señor don Manuel Catá de la Torre, de Mataró.

Se acuerda conceder un voto de confianza a la Comisión de Hacienda, para el trámite de patentes y expedición de la cartera Médica de identidad.

Seguidamente se pasa a tratar de deontología, compareciendo el doctor Batllés, en virtud de citación hecha al mismo, para ser oído en la información abierta a consecuencia de la denuncia recibida contra él. Oídas sus manifestacio-

nes, se acuerda que para la próxima reunión se llame al doctor Mas Puig para a su vez ser oído en la citada información.

Se da cuenta de un oficio del Juzgado de primera Instancia y de Instrucción del Distrito del Hospital de esta Ciudad, en el que se dispone se dictamine, previo examen de los antecedentes obrantes en el sumario, a fin de depurar la responsabilidad que pueda alcanzarle en la muerte de Juana Mazo, así como la que le incumba por haber entorpecido la acción de la Justicia al médico don José María Segalá Torres. Examinados todos los antecedentes obrantes en el sumario, en un extracto facilitado en la Secretaría de don Juan Comas, y previa deliberación sobre los antecedentes y circunstancias que concurrieron en el hecho de autos, se acordó contestar los dos extremos interesados por el Ministerio Fiscal, dictaminando:

«Al primer extremo: Que el Código Penal define y determina la responsabilidad en que incurre todo médico que en presencia de un hecho que pueda ser constitutivo de delito no dá el inmediato conocimiento al Juzgado correspondiente, pero que en el hecho de autos debe tenerse en cuenta que se trataba de una intoxicación bastante frecuente, que puede ser de origen medicamentoso dada la facilidad con que se expenden drogas mercuriales sin prescripción facultativa y teniendo en cuenta que una dosis terapéutica inofensiva, puede en ciertas y determinadas circunstancias producir fenóme-

nos tóxicos, así pues, en este caso, la aludida frecuencia con que se observan ligeros fenómenos tóxicos causados por las preparaciones mercuriales en su utilización terapéutica, pudo influir en el ánimo del doctor Segalá, que solo vió a la enferma durante los primeros días, dando lugar a su negligencia. Al segundo extremo: Que examinadas las fórmulas que obran en el sumario, creemos que el doctor Segalá utilizó medios adecuados para la curación de las manifestaciones tóxicas que aquejaban a la enferma durante el tiempo en que fué asistida por dicho señor Segalá.»

Se acuerda llamar nuevamente y con acuse de recibo al doctor Aguasca, por no haberse presentado a pesar del requerimiento hecho.

Se acuerda denunciar a las autoridades Sanitarias superiores a los señores don Luis Gramunt Puig, de Moyá, y a don Pedro Miret, de San Pedro de Ribas, por no estar colegiados a pesar de los respectivos requerimientos a que cumplimentaran este precepto legal.

Para ser oídos, en virtud de denuncias recibidas contra ellos, se acuerda sean llamados para su comparecencia en la próxima reunión de la Junta, a los señores don Antonio Amigó, de esta ciudad, y a don José Gajo, de Hospitalet de Llobregat.

Y no habiendo más asuntos de que tratar, se levanta la sesión a la una treinta horas del siguiente día de empezada.

Acta núm. 526. El día veinte de junio de mil novecientos veinticinco

Abrióse la sesión a las dieciocho horas, bajo la Presidencia del doctor don José Moll Ginfrer, Tesorero, por ausencia de los señores Presidente y Vicepresidente, actuando de Secretario el que lo es de esta Corporación don Melchor Parrizas Torres, y con asistencia de señores vocales de esta Junta de Gobierno.

El señor Presidente manifestó que el objeto de la sesión era el de reunirse en la Junta de reclamación de agravios, cuyo aviso se publicó en el Boletín Oficial de la Provincia, número 143, de la fecha 16 del actual en el cual se invitaba a esta sesión a todos los médicos que satisfacen patente en los pueblos de los Partidos Judiciales de Berga, Tarrasa, Vich y Villafranca del Panadés, para tratar de las reclamaciones que se presentasen durante el acto referentes al reparto del déficit de la mencionada contribución y que ascienden a la suma de pesetas; en el Distrito de Berga, 396'96;

en el de Tarrasa, 435'05; de Vich, 402'02; y en Villafranca del Panadés, 433'04, reparto propuesto por la Junta de Gobierno en virtud de la Ley y estableciendo como bases los repartos anteriores y en las utilidades presumibles en el ejercicio de la profesión por los señores contribuyentes al objeto de que en esta sesión se pueda resolver este asunto con completo conocimiento del mismo.

Por disposición del señor Presidente el señor Secretario procedió a la lectura del expresado reparto e invitó a los señores asistentes a que formularan las reclamaciones que considerasen convenientes.

En vista de que ninguno de los asistentes tenían nada que alegar al referido reparto, la Junta acordó participar al Señor Administrador de Contribuciones que definitivamente el déficit quedaba repartido de la siguiente manera:

DISTRITO DE BERGA

	Clase adquirida Pesetas	Clase que se le señala Pesetas	Diferencia Pesetas
Don Camilo Dasveus Farell, de Berga	4. ^a 93'75	3. ^a 140'63	46'88
» Juan Sala Lladó, de Berga	4. ^a 93'75	3. ^a 140'63	46'88
» Antonio Florejachs Ros, de Berga	4. ^a 93'75	3. ^a 140'63	46'88
» Antonio Casals Cluet, de Berga	4. ^a 93'75	3. ^a 140'63	46'88
» Filiberto Cisneros Díaz, de Pobla de Lillet	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'87
» Angel Soler Daniel, de Vilada	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'87
» Domingo Sant de Gironella	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'87
» Juan Callís Sauri, de Puigreig	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'87
Total Pesetas,			375'00

DISTRITO DE TARRASA

Don Marcial de Trincheria, de Tarrasa	5. ^a 128'91	4. ^a 187'50	58'59
» Salvador Calsina, de Tarrasa	4. ^a 187'50	3. ^a 375'—	187'50
» José Benet Sala, de Tarrasa	4. ^a 187'50	3. ^a 375'—	187'50
Total Pesetas,			433'59

DISTRITO DE VICH

Don José M. ^a Terricabras, de Vich	4. ^a 105'47	3. ^a 164'06	58'59
» Juan Vilar Talleda, de Vich	4. ^a 105'47	3. ^a 164'06	58'59
» José Samsó, de Gurb	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
» Sebastián Casanelles, de Manlleu	4. ^a 93'75	3. ^a 140'62	46'87
» Domingo Serrabou, de S. H de Voltregá	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
» José Escarda, de Taradell	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
» José Gispert, de Centellas	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
» Antonio Comas, de Centellas	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
Total Pesetas,			398'45

DISTRITO DE VILAFRANCA DEL PANADÉS

Don Alejandro Cullá, de Castellví de la Marca	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'88
» José M. ^a Casas Rovira, de La Granada	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'88
» Alfonso Casalé Sans, Sta, Marg. ^a y Monjos	3. ^a 46'88	2. ^a 93'75	46'88
» Manuel López Coll, de Villafranca	4. ^a 93'75	2. ^a 234'37	140'62
» Ricardo Fortuny Dalmau, de Villafranca	4. ^a 93'75	3. ^a 140'62	46'87
» José Mascaró Freixedas, de Vllafranca	4. ^a 93'75	3. ^a 140'62	46'87
» Francisco Rovira Raventós, de Subirats	3. ^a 46'87	2. ^a 93'75	46'88
Total Pesetas,			421'88

Asimismo se acordó remitir al señor Administrador de Contribuciones un ejemplar del Boletín Oficial en que se publicó el anuncio de la celebración de la Junta de agravios.

Después de redactada, leída y aprobada el acta de dicha Junta de agravios se levanta la sesión a las dieciocho treinta.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA
